

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
38. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE,
održane 22.2.2005. godine s početkom u 11,20 sati

PREDSJEDAVAJUĆI
VELIMIR JUKIĆ

Poštovani izaslanici, vaše ekscelencije, poštovani gosti, predstavnici sredstava javnog informiranja, sve vas srdačo pozdravljam i otvaram 38. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Svoj izostanak sa današnje sjednice pravdali su: zamjenik predsjedatelja gospodin Milojević, na službenom je putu, gospodin Halid Genajc na službenom je putu, svi ostali su nazočni. Iz reda srpskog naroda tri izaslanika, iz reda hrvatskog naroda pet izaslanika i iz reda bošnjačkog naroda četiri izaslanika. Ukupno 12.

Za 38. sjednicu predlažem sljedeći dopunjeni dnevni red:

1. Odgovori na izaslanička pitanja i izaslanička pitanja,
2. Zapisnik sa 37. sjednice,
3. Izvješće Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o istovjetnom tekstu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Centralnoj banci BiH,
4. Izjašnjenje Doma naroda o zahtjevu Vijećaminsitara za razmatranje Prijedloga zakona o Javnom RTV sustavu BiH, po žurnom postupku sukladno članku 99. Poslovnika Doma naroda,
5. Izjašnjenje Doma naroda o zahtjevu Vijeća ministara za razmatranje prijedloga zakona o službi za poslove sa strancima po žurnom postupku, sukladno članku 99. Poslovnika Doma naroda,
6. Izjašnjenje Doma naroda o zahtjevu Vijeća minsitara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o namjeni i korištenju dijela imovine, koju je BiH dobila po sporazumu po pitanju sukcesije po žurnom postupku, sukladno članku 99. Poslovnika Doma naroda,
7. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izimjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, po žurnom postupku sukladno članku 100. Poslovnika Doma naroda,
8. Prijedlog zakona o sudjelovanju pripadnika oružanih snaga BiH, policijskih djelatnika, državnih djelatnika i ostalih zaposlenih u operacijama podrške miru i drugim aktivnostima u inozemstvu, predlagatelj Zastupnički dom,
9. Prijedlog zakona o izvršenju kaznenih sankcija pritvora i drugih mjera u BiH,
10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku,
11. Prijedlog zakona o poštama BiH,

12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o osiguranju depozita u bankama BiH,
13. Prijedlog odluke o prodaji nepokretnosti,
14. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o ekstradiciji,
15. DAVanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u kaznenim stvarima,
16. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o prenošenju postupka u kaznenim stvarima,
17. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o obeštećenju žrtava kaznenih djela nasilja,
18. Specijalno izvješće ombudsmena za ljudska prava BiH u vezi žalbi stranaka, koje se odnose na rad Vijeća ministara BiH, suradnju Vijeća ministara BiH sa ombudsmenima za ljudska prava BiH,
19. Razmatranje
 - a) Informacija o svim aktualnim budućim misijama pripadnika oružanih snaga BiH sa izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obrambenu i sigurnosnu politiku,
 - b) Informacija o sudjelovanju policijskih službenika u mirovnim misijama, sa izviješćem Zajedničkog povjerenstva za obrambenu i sigurnosnu politiku.

Ovo je prijedlog dnevog reda. Ja molim izaslanike koji nisu da ubace svoje identifikacijske kartice, kako bi imali punu evidenciju. Zahvaljujem. Krećemo na raspravu o dnevnom redu. Ima li prijavljenih? Nema. Zaključujem raspravu. Nastavljamo rad po pročitanoj dnevnom redu.

Ad.1. Odgovori na izaslanička pitanja i izaslanička pitanja

Ko se javlja? Gospodin Limov ima želju za izjasniti se o odgovoru na svoje izaslaničko pitanje. Izvolite gospodine Limov. Dobro, evo da informiram Dom, dakle, stigla su samo dva odgovora za gospodina Milojevića, a kako on danas nije tu ne može se izjasniti o odgovorima. Dakle, radi se o pitanju. Izvolite gospodine Limov.

TOMISLAV LIMOV

Uvaženi gospodine predsjedatelju i dopredsjedatelju, kolege izaslanici, dame i gospodo, predstavnici Vijeća ministara, stručnih službi i drugih institucija BiH, uvaženi gosti,

Pozdravljajući vas sve skupa, želim iskoristiti ovu prigodu i postaviti par pitanja i uputiti jednu inicijativu. Prvo pitanja.

Koje su nekretnine čiji su korisnici bili JNA i Robne rezerve, a koje su locirane na području Bosne i Hercegovine prodate od strane koje institucije, kome su prodate i pod kojim uvjetima?

Drugo pitanje. Šta su Vijeće ministara i mjerodavne institucije BiH do sada poduzele i šta će poduzeti, kako bi pravno bile poništene prodaje državnih nekretnina, koje su izvršile nekompetentne niže razine vlasti, prodajući tuđu, odnosno državnu imovinu? Ko je odgovoran zbog do sada propuštenih ili nestručno provedenih pravnih i diplomatskih radnji i šta će Vijećem ministara BiH poduzeti kako za BiH ne bi definitivno bila izgubljena Šipadova Luka u Šiveniku? Kakav je status imovine državne, gospodarskih i drugih subjekata BiH locirane na području državne zajednice Srbije i Crne Gore, Republike Slovenije, Republike Hrvatske i Republike Makedonije, te kakav je status imovine rečenih država lociranih na području Bosne i Hercegovine?

Pored ovih pitanja koja upućujem Vijeću ministara, želim uputiti i jednu inicijativu, a na temelju članka 9. Poslovnika Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i to inicijativu za uspostavu parlamentarnog povjerenstva za provedbu aktivnosti i utvrđivanje prijedloga teksta državne himne Bosne i Hercegovine.

Člankom 1. točka 6. Ustava Bosne i Hercegovine, utvrđeno je da će Bosna i Hercegovina imati one simbole za koje se odluči njezina parlamentarna skupština, a odobri ih Predsjedništvo Bosne i Hercegovine. Simboli svih normalnih, suvremenih država su himna, zastava i grb. Prošlo je četiri godine od usvajanja Zakona o državnoj himni Bosne i Hercegovine. Nažalost, himna naše države još uvijek ima samo glazbeni, ali ne i tekstualni sadržaj.

Uvažavajući potrebe i interese države i građana Bosne i Hercegovine, ali i respektirajući ustavnu odgovornost institucija Bosne i Hercegovine, predlažem da Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH, svojim zaključkom uspostavi posebno povjerenstvo od šest članova koje bi zajedno sa povjerenstvom Zastupničkog doma imalo ovalst provesti potrebitu proceduru i utvrditi, odnosno izvršiti izbor teksta državne himne Bosne i Hercegovine, koji bi bio predložen na usvajanje Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine.

Ja prepuštam našem kolegiju da sam procijeni na koji će način voditi proceduru u smislu ove moje inicijative.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Limovu. Gospodin Brka, izvolite.

OSMAN BRKA

Uvaženo predsjedništvo, uvažene kolege, uvaženi gosti, poštovani novinari, sve vas pozdravljam i ne mogu a da ne postavim jedno pitanje i Kolegiju i javnosti, a i odgovor bi u državi Bosni i Hercegovini. Vrlo nerado gledam emisiju «60 minuta» jer od prilike znam njene poruke, ali nekad se potrefi pa kad nema na drugom kanalu nešto drugo, onda gledam par minuta i to dok mogu gledati. I, sinoć sam, nažalost uključio televiziju, baš u onom momentu kad je na televiziji bio razgovor između našeg kolege poslanika iz Predstavničkog doma i gosta u toj emisiji navodno nekog visokog intelektualca, koji je onako nastupao kako je nastupao.

Ja postavljam pitanje Kolegiju šta će uraditi naš kolegij, a ja imam svoj prijedlog povodom te emisije. Predlažem da se pregleda ta emisija i da Kolegij Doma jednom jasno i glasno izađe i kaže da takav način demokracije kakav predlaže taj uvaženi intelektualac, pod navodnicima, ne može biti u BiH mjerilo vrijednosti kakve on zalaže se. Ja, zaista mislim da je prevazišlo svaku mjeru ljudskosti, uljudnosti nastup pozivanje na javni linč ni manje ni više nego delegata i poslanika u Parlamentarnoj skupštini BiH. Druga je stvar koliko to treba njemu da služi na čast, ali treba da služi na čast i onim koji su takvog čovjeka izabrali u Upravni odbor Federalne televizije i koji mu daju vrlo često, vrlo veliku minutažu u svojim emisijama, pogotovo šezdeset minuta. Ja, zaista, tražim da u ovoj zemlji vlada zakon i da imamo zakone za sve ljude. Oni koji pozivaju na javni linč nisu jednostavno shvatili da je došlo vrijeme različitosti u BiH i da se to treba da rješava demokratskim putem, dijalogom, konsenzusom i slično. Jednoumlje njegovo je prošlo, prevazišlo vrijeme i ja smatram da naš dom vrlo jasno i glasno treba kazati odgovornim šta za to treba poduzeti. Msilim da tu emisiju treba da pogleda i javni pravobranitelj BiH, Tužilaštvo i da se uradi što se treba uraditi. Smatram da nisam imao pravo da šutim i zbog toga postavljam to pitanje, odnosno zadatak našem kolegiju da uradi po tom pitanju šta treba. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Brki. Ko dalje želi postaviti pitanje? Gospodin Čengić. Gospodine Čengiću, izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Koristim ovu priliku da pozdravim predsjedništvo Doma, uvažene kolege, predstavnike Vijeća ministara, predstavnike međunarodne zajednice i medija i samo dopunu ovoga što je gospodin Brka rekao. Ja bih zamolio Kolegij da u saradnji sa Kolegijem drugog Doma izađe u javnost sa službenom informacijom koliko je od početka mandata ovog saziva Parlamentarne skupštine do jučer usvojeno zakona i koliko je od tih zakona, koji su usvojeni u Parlamentarnoj skupštini nametnuo Visoki predstavnik? Mi smo, dakle, sada postali objekt jedne vrste napada na državne institucije, prije svega na Parlamentarnu skupštinu, iz razloga koje ja ne mogu razumjeti. Mislim da će ih javnost bolje razumjeti kad mi izađe sa ovim podacima. Dakle, bilo bi jako važno da službeno i zvanično, ako ne oba doma, nego naš kolegij obavezno, na konferenciji za štampu upozna javnost sa brojem zakona koje je ovaj dom u ovom mandatu usvojio i koliko je zakona u ovom periodu nametnuo.

Ja bih vas zamolio, također, da napravite poredbu, s obzirom da smo mi od prilike dvije godine i par mjeseci u ovom mandatu da napravite poredbu sa prethodim mandatom i rezultatima učinjenim tamo. Ne prigovaram nikome ni za jedan ni za drugi naprosto, samo da se vide parametri i to opet u dva smjera. Koliki je broj zakona usvojen u prethodnom sazivu ukupno i koliki je broj od tih zakona nametnut od strane Visokog predstavnika da bi se moglo vdijeti jer mi smo ovdje bili sinoć u situaciji da čujemo aposlutnu dezinformaciju. Dakle, namjernu i smišljenu podvalu, koja je išla i u najavi i

koja je ponovljena u raspravi o radu Parlamentarne skupštine da dvije trećine zakona koji su u ovom mandatu usvojeni je nametnuo Visoki predstavnik.

Dakle, to je takva vrsta dezinformacije da zapravo graniči sa blasmevijom i, zapravo, više ne predstavlja ni informaciju ... predstavlja napad na državne institucije, a prije svega upravo na Parlamentarnu skupštinu. Ne ulazeći, uopće ni u povod, ni u elemente o kojima je raspravljano, a pogotovo o stvovima koji su još uvijek otvoreni, dakle, o kojima se diskutira, govorim samo o činjenici koliko je zakona usvojeno i koliko je od tih zakna nametnuo Visoki predstavnik. Hvala lijepa.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću. Ko dalje želi postaviti pitanje? Nema, ja ću kao član Kolegija, trenutno predsjedavajući našeg doma, reći da će Kolegij sukladno članku 17. našeg poslovnika učiniti sve da bio odgovorio na ova pitanja koja su ovdje postavljena i isto tako učiniti sve što je u njegovoj nadležnosti, a sukladno ovom našem važećem poslovniku, da se stvarno pravilno i kvalitetno informira javnost i oni dio javnosti koji želi prenijeti pravu informaciju i istinu o svim pitanjima, dakle, mi nismo zatvoreni, naprotiv otvoreni smo i želimo o svim pitanjima govoriti savsim javno i argumentima i zbilja smatram da bi svi oni koji su odgovorni, a prije svega mislim na javne informacije, da budu na razini svoje odgovornosti i da dođu do pravih informacija i objavljuju samo prave informacije istinu, ništa drugo ne treba niko govoriti u komentaru se može dati i nekad nekakav sud o nečemu, ali činjenice moraju biti istinite. A, zbilja je bilo u rečenoj emisiji pa i nekim drugim emisijama neistina, elementarnih neistina. I, mislim da ćemo na tome morati poraditi svi, jer inače, stvorena je, dozvolite meni reći moje jedno promišljanje i procjenu, jedna slika u javnosti kad je zapravo postalo sramota biti član Parlamenta Bosne i Hercegovine. Ja mislim da je to loše. To treba biti čast, a ne sramota.

Naročito pozivi na fizički linč parlamentaraca, mislim da je to prvorazredni skandal, da se koristi javni medij, da se pozovu ljudi i građani da sa bejzbol palicama dođu pred Parlament i u Parlament, mislim da je to nečuveno. Ne čuveno. Ne znam kakva razlika između tog pomagala i nekog drugog koje ima možda neku drugu namjeru itd. da se ne znam ni ja obračunava sa parlamentarcima. Evo, hvala na ovim pitanjima. Ja ću ponoviti, učiniti sve ponovo, ponavljam, u skladu sa Poslovnikom član 17. koji govori da je Kolegij zadužen za ostvarivanje prava i dužnosti izaslanika koja su u vezi obnašanja njihove dužnosti i mislim da se ovo može podvesti upravo pod ovu odredbu i učinit ćemo sve, evo ja o tome toliko. Ima li još neko pitanje? Nema. Zahvaljujem. Završili smo, gospodin Pajić, izvolite.

ĐOKO PAJIĆ

Gospodo predsjedavajući, kolege delegati, poštovani gosti,

Na pitanje prvo gospodina Osmana Brke, očekivao sam možda nešto i konkretnije od vas kao predsjedavajućeg. Ja sad nešto čujem, mislim da već nije primjereno ako se već postavlja pitanje ako se raspravlja o nečemu, da se paušalno, prozvani smo svi, ja se osjećam isto tako prozvan za nešto, ali mislim da je bilo korektno da se jasno i glasno

kaže ko je to bio i bar konkretnije šta je rečeno, ako se već postavlja pitanje. Ja sam sad u nedoumici jer se osjećam, rečeno je neko od kolega delegata je rekao nešto. Sad smo svi u istom košu. Ne znam o čemu se radi. Nisam gledao emisiju, pa prema tome nisam informisan i ne bih želio da neko stekne utisak, možda da smo mi svi u tom istom košu i da smo nešto radili što ne valja da se radi što je ne primjereno delegatima u Domu naroda.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodine Pajiću. Gospodin Brka će pojasniti.

OSMAN BRKA

Ja se vama zahvaljujem. Mislio sam da smo svi upoznati zbog toga ja nisam išao u širinu.

Naime, sinoć je u emisiji «60 minuta» bio dijalog između gospodina našeg kolege Mire Jovića iz Predstavničkog doma i Slave Kukića, ne mogu ga nazvati gospodinom sa onakvim riječnikom kako nastupa na javnom mediju gdje je on član Upravnog odbora i on je pozvao javno, jako mnogo je dezinformacija on rekao, jako mnogo, a ja ću vam sad evo kazati samo jednu. Maloprije je gospodin Hasan Čengić rekao da je on rekao da je dvije trećine zakona u Parlamentarnoj skupštini donešeno u našem sazivu, zaslugom samo Visokog predstavnika. Mi smo donijeli 147 zakona, a 21 je donio Visoki predstavnik. Znači, on je rekao jednu notornu laž, ogromnu laž, nije malu ogromnu laž, jer smao u tom koraku. Međutim, kruna svega je bila, kad je on govorio o radu Parlamenta, kolega nadam se da će vam biti jasno da je on na kraku rekao da parlamentarci tako loše rade i tako traže sebi nekakve privilegije ogromne, nenormalne, da jednostavno on preporučuje narodu da narod uzme palice, bejzbol palice i da dođe u Parlament i da nas ovdje izmlate. Ja mislim da takav čovjek ne može biti, po meni, po svojim nekakvim kvalitetima ni član Upravnog odbora Federalne televizije, a Federalna televizija emitovala je tu emisiju, jer urednik je vjerovatno znao, ja pretpostavljam šta će on poručiti na kraju emisije, jer se to obično tako radi i ja smatram da na to Parlament ne može šuititi. I, zbog toga sam zamolio naš Kolegij da poduzme, a predsjedavajući je oblično rekao, u granicama našeg poslovnika, naše mogućnosti, da ćemo to poduzeti određene mjere. Ja mislim da vam je sad jasno.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodine Brka. Ako nema više pitanja, onda smo završili sa prvom točkom i prešli smo na drugu točku dnevnog reda.

Ad.2. Zapisnik sa 37. sjednice Doma naroda

Ima li nekoneku primjedbu na ovaj zapisnik? Ako nema, predlažem da se izjasnimo o ovom zapisniku.

Možete pristupiti glasovanju.
 Ponovit ćemo glasovanje, ispričavam se.
 Možemo sad.
 Još jedanput ćemo ponoviti, ispričavam se svima.
 Možete glasovati sad.

Predlažem da izvršimo glasovanje na uobičajeni način, manuelno, pa pozivam vas da se izjasnite dizanjem kartona.

Ko je za?
 Zahvaljujem. Konstatiram da smo jednoglasno usvojili Zapisnik sa naše 37. sjednice.

Idemo dalje, tehnika će se valjda popraviti dotle.

Ad.3. Izvješće Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o istovjetnom tekstu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Centralnoj banci BiH

Dobili ste izvješće. Ima li potrebe? Nema. Predlažem da, Zastupnički dom je usvojio ovo izvješće, predlažem da mi pristupimo usvajanju ovog izvješća.

Ko je za izvješće, ko je za?
 Zahvaljujem i konstatiram da smo jednoglasno usvojili Izvješće Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o istovjetnom tekstu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Centralnoj banci BiH, time je ovaj zakon usvojen.

Ad.4. Izjašnjenje Doma naroda o zahtjevu Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o Javnom RTV sustavu BiH, po žurnom postupku, sukladno članku 99. Poslovnika Doma naroda

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Zastupnički dom je usvojio zahtjev Vijeća ministara da se skrate rokovi za razmatranje ovog zakona. Ko se javlja za riječ? Niko. Zaključujem raspravu. Izjašnjavamo se o proceduri. Možemo ponovo glasovati elektronski.

Možete glasovati.
 Rezultati glasovanja 10 za, 1 protiv, 1 uzdržan. Konstatiram da smo većinom usvojili zahtjev Vijeća ministara da se Zakon o Javnom RTV sustavu BiH razmatra po članku 99. Poslovnika Doma naroda. Time smo završili sa 4. točkom.

I prelazimo na 5. točku dnevnog reda.

Ad.5. Izjašnjenje Doma naroda o zahtjevu Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o službi za poslove sa strancima po žurnom postupku, sukladno članku 99. Poslovnika Doma naroda

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Zastupnički dom je usvojio zahtjev Vijeća ministara da se skrate rokovi za razmatranje ovog zakona. Ko se javlja za raspravu? Zaključujem raspravu i pozivam na izjašnjenje.

Možete glasovati sad.

Konstatiram rezultate izjašnjenja. Dakle, jednoglasno smo donijeli odluku da ovaj zakon razmatramo po skraćenom postupku. Time smo završili sa 5. točkom dnevnog reda. Idemo na 6. točku dnevnog reda.

Ad.6. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o namjeni i korištenju dijela imovine, koju je BiH dobila po Sporazumu o pitanju sukcesije po žurnom postupku, sukladno članku 99. Poslovnika Doma naroda

Vodi se rasprava da li će se zakon razmatrati po skraćenom postupku. Zastupnički dom je usvojio zahtjev Vijeća ministara da se skrate rokovi za razmatranje ovog zakona. Ko se javlja za riječ? Nema prijavljenih. Zaključujem raspravu. Pozivam vas na izjašnjenje.

Možete glasovati.

Konstatiram rezultate glasovanja. Jednoglasno smo usvojili zahtjev Vijeća ministara da se ovaj zakon razmatra po skraćenom postupku po članku 99. Poslovnika Doma naroda.

Ad.7. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama po žurnom postupku, sukladno članku 100. Poslovnika Doma naroda

Sukladno članku 100. točka 2. Poslovnika Dom odlučuje o zahtjevu da se zakon razmatra po ovom članku nakon rasprave. Zastupnički dom je usvojio po žurnom postupku ovaj zakon. Amandmani se ne podnose, sukladno članku 100. točka 3. Otvaram raspravu. Nema prijavljenih za raspravu. Zaključujem raspravu i pozivam na izjašnjenje.

Možete glasovati.

Konstatiram rezultate glasovanja. Sa 11 glasova za, jedan izaslanik nije glasovao. Odlučili smo da se ovaj zakon razmatra po članku 100. Poslovnika Doma naroda. Otvaram raspravu o zakonu. Ko se javlja za raspravu? Nema prijavljenih. Pozivam na izjašnjenje o zakonu.

Možete glasati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili ovaj zakon. Dakle, Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama u BiH.

Ad.8. Prijedlog zakona o sudjelovanju pripadnika oružanih snaga Bosne i Hercegovine, policijskih djelatnika, državnih djelatnika i ostalih zaposlenih u operacijama podrške miru i drugim aktivnostima u inozemstvu, predlagatelj Zastupnički dom

Dobili ste zakon kao i izvješće nadležne komisije. Ovo je prvo čitanje zakona, članak 90. Prvo se vodi rasprava o neophodnostima i načelima na kojima je zakon utemeljen. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon na svojoj 48. sjednici, održanoj 22. prosinca 2004. godine. Tko se javlja za riječ? Gospodin Limov. Izvolite.

TOMISLAV LIMOV

Poštovani gospodine predsjedatelju, uvažene kolege izaslanici,

Iz izvješća kojeg nam je 26. siječnja o.g. dostavila Zajednička komisija Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za obrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom obrambenih i sigurnosnih struktura na razini Bosne i Hercegovine, razvidno je da pripadnici oružanih snaga BiH sudjeluju u mirovnim misijama pod pokroviteljstvom UN u Etiopiji, odnosno u Eritreji, Deokratskoj Republici Kongo i da se vrše praktično završne pripreme jedne vojne postrojbe oružanih snaga BiH za sudjelovanje u operacijama tzv. koalicijskih snaga u Iraku.

Misija u Iraku nije u okviru UN. Što se mene tiče da bogdo jeste. U spomenutom izvješću naše zajedničke komisije stoji da policijski službenici, citiram, «S područja Federacije BiH i RS sudjeluju u tri mirovne misije pod pokroviteljstvom UN i to u Istočnom Timuru, u Liberiji i na Haitiju». Sudjelovanje pripadnika oružanih snaga ili policije, ali i civilne zaštite, kao i drugih službenika bilo koje suvremene države u inostranstvu predstavlja međunarodnu aktivnost te države. Kod nas su glavni akteri rečene međunarodne aktivnosti i danas entiteti. Proces traje i vrlo vjerovatno da ćemo biti svjedoci bitnih promjena u ovom smislu. Sve dosadašnje spomenute aktivnosti sudjelovanja naših vojnih i policijskih snaga u međunarodnim mirovnim misijama u inostranstvu, praktično nisu utemeljene na zakonu, na Zakonu BiH.

Naime, jednostavno nema zakona koji bi regulirao ovu problematiku na razini države. Danas je prigoda da dobijemo zakon koji je naša potreba, intres, ali i obveza koja proističe iz članka IV.4.a. Ustava BiH, prema kojoj Parlamentarna skupština BiH ima mjerodavnost donositi zakone radi provedbe odluka Predsjedništva ili za vršenje ovlasti Parlamentarne skupštine BiH. To praktično znači da je Parlamentarna skupština BiH bila obvezna, nakon što je Predsjedništvo BiH donijelo odluku o našem sudjelovanju u nekoj međunarodnoj mirovnoj misiji, donijeti zakon kojim će biti regulirana ova problematika.

Prošlo je punih deset mjeseci od kako je zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine gospodin Momčilo Novaković, uputio u parlamentarnu proceduru zakon o sudjelovanju pripadnika oružanih snaga BiH, državnih službenika i ostalih zaposlenih u mirovnim operacijama i drugim aktivnostima u inostranstvu. Nema potrebe sada problematizirati stvar vezano za naše poslovničke rokove, ali sada smo tu gdje jesmo. Ja ispred sebe imam četiri zakona i sva četiri ta

zakona su slična u smislu sadržaja i problematike koju tretiraju ti zakoni. I, naravno, u nekoliko su neki od tih zakona ili verzija zakona različiti.

Prvo, imam u rukama, dakle, zahtjev koji je već spomenuti zastupnik, kolega iz Zastupničkog doma gospodin Momčilo Novaković uputio u parlamentarnu proceduru negdje 20. travnja 2004. godine. Zatim imam zakon koji sam ja uputio u proceduru 7. srpnja 2004. godine i koji u nekoliko različito tretira ovu problematiku, odnosno sadržaj nije u potpunosti isti. Ima bitnih razlika.

Imam isto zakon ili tekst do koga je konačno došla naša komisija, Zajednička komisija za obrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom ovih službi na razini BiH.

I, imam četvrtu verziju zakona Republike Hrvatske, naravno, sad je pitanje šta će mi taj zakon. Taj zakon sam donio da se podsjetim da je u stvari ovo što je kolega Novaković uradio prepisani zakon Republike Hrvatske i to je jedna verzija lošeg prepisivanja zakona Republike Hrvatske, pa sam zbog toga ja u stvari u proceduru i uputio u 7. mjesecu prošle godine, uvjetno rečeno moju verziju za koju ne znam kakva joj je sudbina. Koliko znam bila je rasprava, odnosno odlučila je ova komisija da je pošalje negdje nekome, petpostavljam Vijeću ministara, mada ja nisam zvanično obaviješten o tome i ako sam čekao taj dan na sjednici Komisije da, eventualno izjasnim se i ja, odnosno da kažem svoje mišljenje oko toga, pa ako hoćete i oko procedure tog zakona. U svakom slučaju pretpostavljam da je negdje u nekoj od ladicica kao i niz drugih zakonskih projekata koji stoje u ladicama nekih ljudi u Vijeću ministara ili možda negdje drugo.

Naravno, uz činjenicu da je potrebno da mi dobijemo ovaj zakon, osjećam potrebu da, ipak, kažem određene stvari za koje cijenim da su trebale ili da bi trebale biti sadržaj ovog zakona i u tom smislu da odgovorim i na ono pitanje i da upozorim ne samo na razliku nego i na onu specifičnost koja je karakteristika uporavo naše države, dakle, Bosne i Hercegovine.

Moram reći da je Komisija sigurno uložila značajne napore na popravljajući ovog teksta i da je dobrim dijelom u tome uspjela i, u tom pogledu ja čestitam Komisiji, a posebno im čestitam u onom dijelu što su, na određen način, hajde da upotrijebim jedan izraz koji možda nije ne primjeren, ali on mi je prvi pao na pamet «šutnula» iz ovog zakona filozofiju entitizma.

U suvremenom svijetu je, inače, vrlo šarolika praksa kad su u pitanju legislativna rješenja ove problematike. Dakle, vrlo je teško naći neki model koji bi mogli primijeniti, odnosno reći BiH, evo vam gospodo zakon, to je u stvari, tu se možete nadati. Dakle, vrlo je šarolika praksa i ja ću vrlo kratko ovako taksativno navesti jedno dva-tri modela i, naravno neću govoriti o hrvatskom modelu.

Dakle, prvo u SAD Kongres, odnosno Parlament provodi raspravu i glasa o slanju trupa izvan SAD, pa i ako najmoćnija svjetska velesila ima predsjednički sustav, njihov predsjednik može poslati trupe izvan SAD samo do 92 dana, a za produžetak, potrebna mu je saglasnost Kongresa, odnosno Parlamenta. To praktično znači da su od

predsjednika SAD nešto moćniji naši članovi Predsjedništva, da ne govorim moćnije vlade entiteta, jer one odlučuju. Jedan od kolega nedavno kad sam diskutirao o sličnoj problematici me priupitao, je li istina da je stvarno Vlada Federacije donijela odluku o produžetku misije u Liberiji, ja sam rekao jeste i sada kažem jeste. Dakle, naravno drugi model, koji je interesantan, ja bar mislim da je interesantan nama, jeste model koji ima Švedska. Naravno, tu Parlament donosi ključne odluke i, ono što je interesantno za svaku misiju, Parlament donosi poseban zakon, a to podrazumijeva da Parlament zna sve elemente date misije i da su ti elementi ugrađeni i onda se parlamentarci opredjeljuju je li to to što je interes, prije svega Švedske, ali i opći interes njihovog sudjelovanja u međunarodnim mirovnim misijama.

Imamo interesantnu situaciju, recimo u Nizozemskoj. Oni u članku 100. nizozemskog ustava, jasno preciziraju da u ranim fazama, dakle, u samom početku, vlada i parlament, međusobno moraju usaglasiti stavove, a to opet podrazumijeva da Parlament u starstu, prije nego pokrene aktivnost na pripremama date misije, zna odgovarajuće elemente. Naravno, ja ovaj put neću spominjati države tipa nepal ili one u kojima drage vođe određuju sve, mada s malo ironije mogu reći da, kad je u pitanju priprema ove misije koja slijedi, izgleda da i kod nas ima nekih dragih vođa.

Eh, sad, naravno, zašto ovog ovorim? Pa govorim iz prostog razloga da kažem da smo previše vremena potrošili, da nismo sve subjekte uključili na odgovarajući način u konkretnu aktivnost, a čak i rješenjem ovog našeg zakona kojeg Komisija predlaže, predviđeno je da Parlament može u određenom trenutku, praktično zaustaviti cijelu proceduru, a sad u konkretnom slučaju koja bi to pitanja izazvalo, suvišno je i govoriti. Jer, mi već tamo imamo oficira u SAD, imamo oficira u Kataru, ne znam naši ljudi se pripremaju za humanitiranu misiju, vježbajući ofanzivne napade i tako, vidjeli smo to na televiziji. Tako, dakle, da su to sve elementi oko kojih treba raspraviti na Parlamentu. Naravno, polazi tekst zakona, gdje po mom dubokom ubjeđenju, sasvim neopravdano ispustio policijske snage. Dakle, onaj prvi kolega Novaković je ispustio policijske snage i to je dobro primijetila naša komisija i ubacila je i u naziv zakona, ali i u sam sadržaj rješenja koja se odnose na policiju.

Međutim, čudim se da nisu primijetili da su ispuštene, da je ispuštena civilna zaštita. Ona do duše ima u nekim zakonima, ima u stvari u većini ovih zakona, jer, posebno i ovih dana svjedoci smo određenih nemilih događaja koje je priroda nametnula, a gdje u stvari evo mi kao BiH, vidimo i sami kako smo se ponašali, odnosili itd. i, ako je bilo ponuda određenih primjerice medicinaru, liječnika i koliko znam od toga praktično od realizacije te, te pomoći nije bilo ništa. I, ja mislim da ne treba nikog uvjeravati da je u jedan ovako zakon potrebito regulirati i pitanja angažmana naših primjerice vatrogasaca, pripadnika gorskih službi, biološki hemijskih dekontaminatora, medicinaru, humanitaraca itd. To su sve specijalizirani timovi i mahom uniformirane osobe, dakle, civilnog karaktera, bez čijeg angažmana teško je postići uspjeh u pojedinim misijama.

Bojim se da rješenja u zakonu koji nam nudi naša komisija, nedovoljno naglašavaju svezanost angažmana naših ljudi u mirovnim misijama u inostranstvu s poglavljem VI i VII Povelje UN, kao i s pokroviteljstvom misija od strane UN-a.

Isto tako formulacija za koju se opredijelila Komisija operacije potpore miru, tako stoji u zakonu, pokazuje da evidentno nisu dovoljno članovi Komisije prije svega konsultirali ili da kažem izravno upoznati sa definicijom mirovnih misija, koje daju ujedinjeni narodi, jer da jesu, onda praktičo ne bi ni trebalo dirati onu polaznu formulaciju gospodina Novakovića, koji govori o mirovnim operacijama ili, ja sam koristio izraz mirovne misije. Zašto ovo govorim? Zato što UN na svom veb sajtu definiraju pet tipova mirovnih misija. I, to su, naravno, ostizanje mira, očuvanje mira, provedba mira, izgradnja mira i humanitarne misije. I ja osobno mislim da treba ostati pri toj početnoj formulaciji kako ju je odredio kolega Novaković, jer vrlo teško možemo sve i ovih pet tipova svrstati potporu miru. Postoji, dakle, karakteristika za svak od ovih misija. Ako je nekome teško tražiti veb sajt, ja, pretpostavljam da od pomoći može biti nama parlamentarcima to da pročitamo poglavlje 22. stranica 153. Priručnička za parlamentarce, kojeg su u Sarajevu pod naslovom «Parlamentarni nadzor nad sektorom sigurnosti, načela mehanizmi i prakse», izdali Interparlamentarna unija, Misija OSCE-a i Centar za demokratski nadzor nad oružanim snagama iz Ženeve.

Kad bi nas sada pitali da se izjasnimo o tome kakav sustav želimo izgrađivati, ja pretpostavljam da bi ogromna većina, ne samo parlamentaraca, nego i ostalih ljudi u BiH, opredijelili se za sustav parlamentarne demokracije. Ja mislim da o tom opredjeljenju treba voditi računa i prigodom izrade i ovakvih zakonskih projekata, kakav je danas pred nama. A, to podrazumijeva da ključnu ulogu u ovoj aktivnosti, ipak ima Parlament, jer on donosi ključne odluke i ja osobno zagovaram to da Parlament u ranim, evo, uvjetno rečeno, maloprije na nizozemskom primjeru sam upozorio na to šta znači rane faze, da u ranim fazama, dakle, Parlament bude uključen na odgovarajući način u sveukupnu aktivnost, kako se ne bi dogodilo kada već stvar bude dovedena do kraja, da praktično onda ovdje vodimo raspravu i dovodimo u pitanje u nekim situacijama, bar teorijski gledano možda čak i cijelu misiju.

Naravno, donošenje ovog zakona je zgodna prigoda da mi napokon zakonski reguliramo jedno pitanje, koje ja ne razumijem. Ja bih volio da mi je komisija poslala i rekla da to ne može zato i zato, da to neko ne da, itd. ali ja mislim da ovaj zakon, da sadržaj ovog zakona treba biti uz ostalo i regulirana zakonski problematika stacioniranja, razmještaja i djelovanja stranih oružanih snaga, policije i službenika u misijama na teritoriji BiH. Ne znam šta je ovdje opasno i šta je u tome loše. I, mislim da ovo pitanje danas devet – deset godina nakon Dejtona ne bi trebali ignorirati.

Razumio bih ovo jedino u slučaju da se na argumentiran način kaže zbog čega ovo ne ide ili je možda opredjeljenje Komisije da se napravi jedan poseban zakon koji će regulirati ovu problematiku, na što opet i ova parlamentarna skupština i naša komisija imaju pravo i ja osobno što se mene tiče, spreman sam na odgovarajući način i u toj aktivnosti sudjelovati, barem evo ovako kao zastupnik u Domu naroda.

Naravno, zašto je ovo važno? Pa važno je zbog činjenice da mi to imamo i niko nas ne priječi da mi to i zakonski reguliramo, da ne ovisimo i da ne budemo uvijek objekt u tome, nego da zakonski sebe dovedemo u poziciju da smo u stvari na odgovarajući način subjekt koji će sudjelovati u razgovorima, u odlučivanju, pa ako hoćete i u kontroli,

jer Parlament u stvari jeste mjesto gdje treba vršiti i kontrolu i jedna od bitnih slabosti jeste upravo nedovoljno preciziranje uloge Parlamenta u smislu nadzora nad provedbom odgovarajućih mirovnih misija.

Naravno, ja sam, uvažavajući činjenicu da postoji interes kod dijela onih koji sudjeluju danas i za neka druga pitanja, nastojio se skoncentrirati koliko sam mogao i da me ne ometu ovi prilično glasni zvuci iz usta pojedinih, prije svega evo predsjedatelj mi reče promatrača, tako da na određen način je to od prilike ono što sam ja rekao i ne trebam posebno ni podvlačiti na temelju ovoga što je sada rečeno i što sam do sada rekao, jasno je da ja ne mogu podržati predloženi tekst zakona, jer bih time pristao na rješenja, za koja mislim da nemaju odgovarajuću stručnu, sadržajnu i konceptualnu razinu. Hvala lijepa.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Limovu. Ko dalje želi sudjelovati u raspravi? Nema više prijavljenih. Dakle, raspravljamo o prvom čitanju. Završili smo raspravu, ja pozivam da se izjasnimo o zakonu u prvom čitanju.

Možete glasovati.

Konstatiram rezultate glasovanja. Dakle, sa 11 glasova za, 1 glas protiv, usvojili smo Zakon u prvom čitanju. Ja predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju.

Dajem na izjašnjenje.

Možete glasovati.

Konstatiram rezultate glasovanja. 11 glasova za, 1 glas protiv. Konstatiram da smo odlučili da obavimo i drugo čitanje.

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasuje se o zakonu. Nove amandmane podnio je gospodin Tomislav Limov. Međutim, nije postupio u skladu sa rokom iz članka 89. točka 1. Poslovnika Doma naroda, koji glasi. Da se najmanje 48 sati prije početka sjednice trebaju obnoviti amandmani. Ja sam dobio informaciju da je gospodin Limov to učinio kasno, a nije zato bilo razloga. Ponekad smo imali situaciju da je komisija imala sjednicu neposredno prije ili ne više od dva dana prije početka sjednice Doma, pa smo u tom slučaju uradili iznimku koja je logična, pa su onda amandmani mogli biti podnošeni do samog početka sjednice Doma. Ovu ćemo praksu koristiti i ubuduće, ali ćemo se držati u svim drugim slučajevima Poslovnika, kako to stoji u članku 89. točka 1. Poslovnika, pardon točka 2. Poslovnika. Gospodine Limov, ako želite možete.

TOMISLAV LIMOV

Mogu kako ne. Pa, prije svega, ja sam ovo dobio u petak od strane naše komisije, ali ako malo pogledate dokumentaciju onda ćete vidjeti da ima jedno dva mjeseca da sam ja ovo poslao i upravo adresirao ovako na zastupnike, s obzirom da je bilo ne usuglašenosti dinamike aktivnosti u komisijskoj fazii između dva doma. Dakle, s obzirom

na činjenicu da je sve poznato iz izjašnjavanja, nema problema vi vodite dalju aktivnost kako želite, ali samo da imate informaciju da sam prije dva mjeseca proslijedio ove iste amandmane i adresirao ih na izaslanike.

VELIMIR JUKIĆ

Evo ja imam već informaciju, dakle, odnosilo se Zastupnički dom, međutim, naša sjednica zakazana je bila ova na vrijeme, bio je rok, rok je poznat, u Poslovniku piše i komisija je završila 16., vi ste imali 17. u petak, dakle, bilo je vremena četiri dana do današnjeg dana, odnosno pet dana. Ja vodim u skladu sa Poslovnikom.

Idemo na raspravu. Ko želi sudjelovati u raspravi? Nema amandmana. Ja pozivam da se izjasnimo o zakonu, zakon u drugom čitanju.

Možete glasovati.

Konstatiram rezultate izjašnjavanja, glasovanja, sa 11 glasova za, 1 glas protiv, usvojili smo zakon u drugom čitanju. Budući da je zakon u istovjetnom tekstu usvojen i u Zastupničkom domu, nema potrebe za usuglašavanje i time je Zakon o sudjelovanju pripadnika oružanih snaga BiH, policijskih djelatnika, državnih djelatnika i ostalih zaposlenih u operacijama podrške miru i drugim aktivnostima u inozemstvu, izglasan u konačnom tekstu. Prelazimo na 9. točku dnevnog reda.

Ad.9. Prijedlog zakona o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera u Bosni i Hercegovini

Dobili ste zakon kao i izvješće nadležne komisije. Ovo je prvo čitanje zakona, članak 90. prvo se vodi rasprava o neophodnostima i načelima na kojima je zakon utemeljen. Dobili ste izvješće nadležne komisije, koja je usvojila 37 amandmana, koji su istovjetni amandmanima usvojenim u Zastupničkom domu.

Ko se javlja za riječ? Nema prijavljenih. Ima li potrebe u ime ovlaštene, nadležne komisije, ako se želi? Evo nema. Nema potrebe. Izjašnjavamo se o zakonu u prvom čitanju.

Možete glasovati.

Evo jedna poslovnička intervencija. Trenutno smo bez kvoruma i moramo sačekati gospodina Šiljegovića, pa ćemo morati ponoviti ovo glasovanje. Kako je Boško šef kluba, onda on nema šefa, tako da ga moramo sačekati.

Evo, predlažem da nastavimo sa radom, gospodin Šiljegović je pristigao, imamo kvorum.

Pozivam da se dakle izjasnimo u prvom čitanju o Prijedlogu zakona o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera u BiH.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno, sa 12 glasova usvojili Zakon u prvom čitanju.

Predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju.

Možete glasovati.

Rezultati glasovanja, 11 glasova za, jednoglasno idemo u drugo čitanje.

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasuje se o Zakonu. Novih amandmana nije bilo.

Da li se netko javlja za riječ?

Nema prijavljenih, zaključujem raspravu i pozivam na izjašnjavanje o Zakonu.

Izvolite glasovat. Glasujemo o Zakonu u drugom čitanju.

Konstatiram rezultate glasovanja, jednoglasno smo usvojili Zakon u drugom čitanju.

Konstatiram da je Zakon o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera u BiH usvojen u istovjetnom tekstu kao i u Zastupničkom domu i time je usvojen u konačnoj varijanti.

Prelazimo na slijedeću točku dnevnog reda, redni broj 10,

Ad.10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku

Dobili ste zakon kao Izvješće nadležne komisije. Ovo je prvo čitanje zakona, član 90. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i načelima na kojima je zakon utemeljen. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom i u drugom čitanju u predloženom tekstu.

Tko se javlja za riječ? Nema prijavljenih.

Glasujemo o Zakonu u prvom čitanju.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku u prvom čitanju.

Predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju.

Izjašnjavamo se.

Možete glasovat.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili odluku da obavimo i drugo čitanje ovog zakona.

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasuje se o zakonu. Amandmana nije bilo.

Da li se netko javlja za riječ?

Gospodin Filipović, izvolite.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa za riječ, pozdravljam sve nazočne. Bilo je amandmana, zbog toga se javljam. Ustavno-pravna komisija je kao mjerodavna komisija raspravljala ovaj Prijedlog zakona o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera. Ocijenila je ovo jednim vrlo bitnim zakonom. Ocijenili smo da bi ovaj zakon trebalo imati ovaj, još danas i zbog toga je Kolegij Komisije, gospodin Neimarlija, Šiljegović i ja bi smo prihvatili amandmane Zastupničkog doma, samo malo u čemu je problem?

ALJOŠA ČAMPARA

Problem je, to je zakon prije koji smo usvojili, a u Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku nije bilo amandmana.

ILIJA FILIPOVIĆ

Ispričavam se. Dakle ja sam pobrkao redoslijed, ispričavam se.

VELIMIR JUKIĆ

Ja sam htio reći ali evo konstatirali smo dakle, nije bilo novih amandmana. Ima li još prijavljenih za raspravu? Nema.

Ja zaključujem raspravu i pozivam da glasujemo o Zakonu u drugom čitanju.

Možete glasovati sad.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku. I budući je usvojen u istovjetnom tekstu kao u Zastupničkom domu, ovaj zakon je konačno usvojen.

Imam još jedan prijedlog, da budući smo odradili evo polovinu našeg predviđenog dnevnog reda, da sada imamo pauzu do 2:00 sata a u tom vremenu možemo naravno i ručati.

Dakle, nastavljamo u 14:00 sati.

/PAUZA/

Nastavljamo sa radom. Još jedan put, molio bih sve zastupnike, izaslanike da provjere jesu li njihove kartice identifikacijske u poziciji u kojoj trebaju biti.

Došli smo do 11. točke dnevnog reda,

Ad.11. Prijedlog zakona o poštama

Dobili ste zakon kao izvješće nadležne komisije. Ovo je prvo čitanje zakona, članak 90. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i načelima na kojima je zakon utemeljen. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom i drugom čitanju sa 13 amandmana. Nadležna komisija Doma naroda usvojila je 11 amandmana koji su postali sastavni dio teksta zakona.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Gospodin Čengić,

HASAN ČENGIĆ

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, članovi Vijeća ministara, predstavnici Međunarodne zajednice, predstavnici medija, pred nama se nalazi Zakon o poštama. Ja se nadam, ukoliko bude pitanja imati priliku da dobijemo odgovore i od predstavnika Vijeća ministara.

Ovaj zakon je zanimljiv iz dva razloga. Prvo, zato što prvi put u postdejtonskoj BiH treba regulirati prava i poziciju operatora i sva glavna pravila ponašanja i odnose unutar teritorije BiH među operatorima kao i odnose BiH, BH operatora sa operatorima drugih zemalja.

Zanimljivost ovog zakona je u tome što je ovaj zakon prvi put počeo, naime, počeo je sa pripremom još 1998. evo, ja mislim da ćemo uskoro moći proslaviti 7 godina kako je počeo rad na ovom zakonu. Pa je onda, zaustavljen 2001. godine, da bi koliko sam ja razumio, prošle godine bio obnovljen rad i danas imamo situaciju da imamo zakon pred sobom.

Vrlo kratko, zakon nema veliki broj članova. Vrlo je jasan. Na Komisiji za vanjsko trgovinsku politiku 29. po redu, razmatran je ovaj zakon kao na nadležnoj komisiji. Postojao je jedan broj amandmana, od čega je jedan broj amandmana prihevaćen, jedan broj amandmana nije prihvaćen, i radi se o tome da je Komisija za vanjsko trgovinsku politiku prihvatila tekst zakona sa određenim popravkama koje su pretočene u amandmane i koje ste vi dobili u izvještaju.

Suština amandmana je u tome da je po mom mišljenju došlo se samo do boljih tehničkih rješenja i popravki u tehničkom smislu, te na nekolimo mjesta možda pojašnjenja teksta kako ne bi došlo do razmimoilaženja.

Ja ću samo upozoriti da u izvještaju ima jedan nedostatak. U članu 10. stavu 5 podstav c) zakona, umjesto u prvom redu, umjesto – donosi tehnološke propise od interesa, pa u drugom redu kaže – posebno propise koji se, umjesto riječi – posebno, treba kazati – te predlaže. Sav ostali dio teksta ostaje potpuno isti. Na ovaj način, opći uslovi za vršenje poštanskih usluga i opšti standardi univerzalnih poštanskih usluga će biti

predlagani od Agencije za pošte, a prihvatani odnosno usvajani od Ministarstva za transport i komunikacije.

S obzirom da je Komisija imala o svim pitanjima jedinstven stav, i s obzirom da postoje određene razlike između prijedloga teksta zakona koji je predložila naša komisija, ako Dom usvoji prijedlog teksta onako kako ga je usvojila ova naša komisija, onda će biti potrebno formirati Komisiju za usaglašavanje, jer je Predstavnički dom usvojio Prijedlog ovog zakona u nešto drugačijem tekstu.

Da zaključim, u ime Komisije predlažemo da se ovaj zakon danas razmatra i u prvom i u drugom čitanju i da se uvažavajući amandmane koji su prihvaćeni na komisiji, prihvati zakon u cjelini u oba čitanja i na taj način dođemo u situaciju da uskoro stupi na snagu nakon usaglašavanja teksta između dva doma. Zahvaljujem.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću. Ko dalje želi govoriti? Ima li potrebe da predstavnik predlagača? Nema, dobro.

Ja zaključujem raspravu u prvom čitanju.

I pozivam na glasovanje, znači glasujemo o zakonu u prvom čitanju.

Možete glasovat.

Konstatiram da smo većinom glasova, sa 11 glasova za, i 1 glas uzdržan, usvojili Zakon o poštama BiH u prvom čitanju.

Predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju. O tome ćemo odlučiti glasovanjem.

Možete glasovati sad.

Konstatiram da smo jednoglasno donijeli odluku da obavimo i drugo čitanje.

U drugom čitanju, vodi se rasprava o amandmanima i glasuje se o zakonu. Novih amandmana nije bilo.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za raspravu? Nema prijavljenih. Zaključujem raspravu i pozivam na glasovanje o zakonu u drugom čitanju.

Možete glasovat.

Dobro, predlažem ipak da radi pune regularnosti, ponovimo ovo glasovanje.

Pozivam da ponovo glasujemo.

Glasujte sad.

Konstatiram da smo sa 11 glasova za, 1 glas uzdržan, usvojili Zakon o poštama BiH u drugom čitanju.

Time je Zakon usvojen u našem domu u različitom tekstu od onog u Zastupničkom domu i potrebno je imenovati komisiju za usuglašavanje tekstova. Izvolite predstavnici klubova, gospodin Hilmo,

HILMO NEIMARLIJA

Kolaga Hasan Čengiđ ispred Kluba Bošnjaka.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodine Spajiću,

SPAJIĆ ANTO

Hrvatskog kluba, gospodin Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodin Šiljegović,

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodin Vinko Radovanović

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem. Čuli ste prijedlog.

Ko je za ovaj prijedlog?

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili odluku o imenovanju Komisije za usuglašavanje tekstova u sastavu, gospodin Čengiđ, Jukić i Radovanović.

Time smo završili sa 11. točkom dnevnog reda.

Prelazimo na 12. točku dnevnog reda,

Ad.12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita u bankama BiH

Dobili ste zakon kao izvješće nadležne komisije. Ovo je prvo čitanje zakona, članak 90. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i načelima na kojima je zakon utemeljen. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u oba čitanja sa jednim amandmanom. Nadležna komisija Doma naroda usvojila je zakon u predloženom tekstu.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Nema prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Pozivam na izjašnjenje o zakonu u prvom čitanju.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili zakon u prvom čitanju.

Predlažem da obavimo i drugo čitanje. O tome ćemo se izjasniti glasovanjem.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili odluku da zakon, obavimo čitanje zakona, obavimo i drugo čitanje zakona.

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasuje se o zakonu. Novih amandmana, novi amandman podnio je Kolegij Doma naroda. Da bi se ispunio uvjet usuglašenosti sa tekstom iz Zastupničkog doma, radi se zapravo o jednom sitnom popravku. Dakle, u članku 2. Prijedloga zakona ispred broja 7.500 KM riječ – ili, zamjenjuje se riječju – najviše, a ostali tekst ostaje isti. Dakle, mi smo na Kolegiju odlučili da ovako postupimo, da bi smo izbjegli nepotrebno usuglašavanje, jer se zapravo radi samo o jednoj, evo jezičnoj popravci, odnosno preciznijem određenju.

Možemo li prihvatiti ovakav amandman?

Ja dajem amandman na izjašnjenje.

Izvolite, glasovati.

Konstatiram da smo pročitani, rečeni amandman, usvojili jednoglasno i on time postaje sastavni dio teksta.

Da li neko želi raspravljati o zakonu prije glasovanja o zakonu? Nema prijavljenih. Zaključujem raspravu.

I pozivam na glasovanje o zakonu sa amandmanom kako smo usvojili.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili zakon u drugom čitanju i u istovjetnom tekstu je usvojen kao u Zastupničkom domu i time je ovaj zakon usvojen definitivno u Parlamentarnoj skupštini BiH.

Završili smo sa 12. točkom dnevnog reda i prelazimo na 13. točku dnevnog reda. Ona glasi,

Ad.13. Prijedlog odluke o prodaji nepokretnosti

Dobili ste izvještaj nadležne komisije. Komisija je podržala Prijedlog odluke o prodaji nepokretnosti. Zastupnički dom je usvojio Odluku o prodaji nepokretnosti.

Ja otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Gospodin Limov, gospodine Limov izvolite.

TOMISLAV LIMOV

/nije uključen mikrofoni/

VELIMIR JUKIĆ

Dobro, gospodine Limov, nadležna komisija gospodin Ilija Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa za riječ. Dakle, ovo je jedna vrlo vruća tema, tema koja je dobila takav naboj prije ove sjednice Doma, da nije dakle neću ništa reći više, izvan onoga što je rekla i Ustavno-pravna komisija.

Mi smo raspravljajući o Prijedlogu ove odluke o prodaji nepokretnosti, imali pred sobom Odluku i postupili smo na način da smo većinom glasova Ustavno-pravne komisije predložili Domu da razmotri i donese ovakvu odluku. Imajući u vidu da je doista ovdje riječ o imovini države Bosne i Hercegovine, i da nema ništa spornoga, dakle da o tome odluči Parlament, budući da su sredstva od prodaje takve nepokretnosti sredstva Proračuna države BiH. Proračun države BiH može donijeti samo Parlament.

Mi smo imali uz Odluku o prodaji nepokretnosti koja evo ima četiri članka i zaključak koji je pratio, zaključak Vijeća ministara koji je pratio, koji nam je također dostavljen, potpisan od predsjedatelja gospodina Terzića. U točki 2. tog zaključka izmeđuostalog stoji da je ova odluka o kojoj se mi danas odlučujemo, opći akt kojim će se regulirati pitanje prodaje nepokretnosti na temelju Sporazuma o sukcesiji, da takav akt treba donijeti Parlamentarna skupština BiH, s obzirom da je titular vlasništva na ovu nepokretnost upisana država BiH. I, da se tom odlukom utvrdi na koji način će se utrošiti dobijena sredstva. Dakle, to od nas traži Vijeće ministara. Slijedom toga imamo i zaključak koji je predložio ovaj, gospodin Čengić, ali imate jednu dopunu dakle ove odluke koju je prosljedilo Vijeće ministara. Čudi me što nije predložilo i taj način utroška sredstava, olakšali bi nama ovdje rad i istodobno bi u identičnom obliku prošla ta odluka koju je već prihvatio Zastupnički dom.

Dakle, Ustavno-pravna komisija je slijedila odluku Zastupničkog doma, i većinom glasova predložila ovom domu da razmotri ovu odluku, ocijeni i donese ovu odluku. Hvala lijepo.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Filipoviću. Samo trenutak gospodine Limov.

Budući da je ova tema, ovih dana vrlo aktualna, da se javio određeni broj, ili jedna bar udruga studenata, a ineče u javnosti se o ovome priča, radi se zapravo o vrlo atraktivnoj lokaciji od nekih cirka 130 tisuća tu negdje, četvornih metara u samom centru grada, dakle bivša Vojarna Maršal Tito sa svim objektima koji su i devastirani uglavnom itd. I, vrlo je interesantno dakle, evo namjena i budućnost ovog cijelog prostora. Ovu odluku, odnosno prijedlog za prodaju od Vijeća ministara, imamo. O njoj ćemo danas odlučiti.

Međutim, da bi mogli kvalitetno odlučiti i otkloniti eventualne dileme da li je sve u skladu sa zakonom i važećim propisima u ovoj državi, bilo bi dobro da se ovdje iskoristimo, evo nazočnost zamjenika javnog pravobranitelja, gospođe Miletić, pa bih ja nju pozvao da nam ona, evo sa tog aspekta kaže nešto o ovom pravnom poslu.

Gospođo Miletić, izvolite.

DRAGICA MILETIĆ

Hvala. Uvaženi predsjedavajući, cijenjeni poslanici, gosti, čast mi je da vas pozdravim u ime Pravobranilaštva i u svoje lično ime.

Što se tiče ovog, pred vama se nalazi Odluka o prodaju nepokretnosti. Ja bih prije no što pokušam dati, ustvari nije ni bilo pitanja, ali ću reći da je ova odluka donesena u skladu sa svim pozitivnim propisima. Prvo moram da vam, što želim da vam kažem, a to je da je država BiH titular prava raspolaganja na predmetnim nekretninama. Kao titular prava raspolaganja, odnosno prava svojine, ista može da odluči o statusu svojih nekretnina. Znači može da ih drži u posjedu, može da ih daje u zakup a isto tako može da ih prodaje. Znači, država BiH putem Savjeta ministara i putem oba doma Parlamentarne skupštine, može donijeti odluku da te nekretnine prometuje. Znači, nema zakonskih prepreka da se iste prometuju. Nema zakonskih prepreka.

Ja moram da kažem, ako hoćete još da vam izložim pravni status prije ovaj, '91. tih nekretnina i pravni status sada. Naime, prije, ustvari do '91.godine u zemljišno-knjižnom izvadku, ove nekretnine su bile upisane kao državna svojina. U posjedovnom listu bio je posjednik SFRJ odnosno SSNO i to, do '96.godine, kada je Vlada Republike BiH prenijela te nekretnine, samo prenijela pravo korištenja. Moram ovde da pojasnim. Znači, Odlukom od '96. iz maja, Vlada Republike BiH, prenijela je samo pravo korištenja Univerzitetu a ne i pravo raspolaganja. Tako da znate. Nakon toga usledio je upis u zemljišnim knjigama ali ja moram isto tako kao što sam i pred Predstavničkim domom rekla, da je upis u zemljišne knjige bio nezakonit.

Naime, što se desilo. Imovinsko pravna služba Opštine Novo Sarajevo, donijela je rešenje kojim je i prenijela pravo raspolaganja i pravo korištenja na Univerzitet. Znači, prenijela je više prava no što je Vlada Republike BiH to prenijela svojom Odlukom '96.godine. Nakon toga tražila sam, podnjela sam zahtjev Imovinsko-pravnoj službi da donese po pravu nadzora da izmjeni svoje rešenje, ponitšti to rešenje i da utvrdi nosioca prava raspolaganja, Bosnu i Hercegovinu shodno Sporazumu o pitanjima sukcesije, s obzirom da su Aneksom A te predmetne nekretnine pripale BiH kao titularu prava raspolaganja a naravno ta, iz razloga što se nekretnina nalazi na teritoriji BiH. Nakon toga, Imovinsko-pravna služba donjela je rešenje i utvrdila da je titular prava raspolaganja BiH. Također smo utvrdili i prestanak prava korištenja tih nekretnina, izvršili smo upis u zemljišnim knjigama i u zemljišnim knjigama sada, vodi se država BiH kao titular prava raspolaganja i korištenja i u posjedovnom listu.

Prema tome, nema zakonskih smetnji da se iste nekretnine prometuju, ukoliko odluče relevantni faktori ovdje, za Savjet ministara i oba doma Parlamentarne skupštine. Hvala vam.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem. Izvolite gospodine Čengiću.

HASAN ČENGIĆ

Ako mi dopustite, ja bih vam postavio par pitanja. Prvo pitanje glasi, ko je bio upisan kao titular vlasništva nad Kasarnom Maršal Tito, do '92.godine, do međunarodnog priznanja BiH?

DRAGICA MILETIĆ

Na to pitanje sam već dala odgovor

HASAN ČENGIĆ

Dobro, ali evo ja sam, nisam očito, izvinjavam se.

DRAGICA MILETIĆ

...posjedovnom listu bila je SFRJ odnosno SSNO posjedovnom listu a u zemljišnim knjigama bila je društvena imovina a shodno Zakonu o pretvorbi imovine, ona je postala državna svojina, što znači imovina države BiH.

HASAN ČENGIĆ

U ovom času, prije nego što smo odlučio tome šta će biti dalje sa ovom nekretninom, ko je, na koga je upisana ova nekretnina?

DRAGICA MILETIĆ

Ova nekretnina danas u zemljišno-knjižnom izvodku, evo ja ću vam, imam i dokaze ovdje, prezentirati.

HASAN ČENGIĆ

Samo kažite

DRAGICA MILETIĆ

U ovom času upisana je država Bosna i Hercegovina i u posjedovnom i u zemljišno-knjižnom izvodku.

HASAN ČENGIĆ

Slijedeće pitanje. Da li na teritoriji BiH postoji još nekretnina ili nepokretnosti koj su prije rata bile upisane kao vlasništvo SSNO, odnosno...?

DRAGICA MILETIĆ

Ja moram da kažem, da Pravobranilaštvo prikuplja podatke o takvoj imovini a ja moram isto da kažem, da ne postoji na nivou države tijelo koje bi vodilo evidenciju o tim nekretninama i to nam otežava. A vi znate nadležnosti Pravobranilaštva, da je ono

zakonski zastupnik države i njenih organa a nije organ koji će prikupljati podatke o nekretninama ali

HASAN ČENGIĆ

Ipak vas ja pitam, znate li vi kao institucija i za jednu, jedninu nekretninu na teritoriji BiH koja je do rata ili prije rata '91. godine bila upisana kao vlasništvo SSNO? Je li postojalo takvih nekih,

DRAGICA MILETIĆ

Pa imamo, upravo prikupljamo podatke, dobili smo od nekih zemljišno-knjižnih ureda i katastra nekretnina.

HASAN ČENGIĆ

Znači, imate evidenciju. Ne, čitavu ali neku.

DRAGICA MILETIĆ

Da.

HASAN ČENGIĆ

Dobro, slijedeće pitanje. Na današnji dan, osim ovog objekta, da li je i jedan drugi objekat upisan kao imovina države BiH, a bila je prije toga imovina SSNO-A, prije rata?

DRAGICA MILETIĆ

Pravobranilaštvo vrši te radnje, pravne radnje ali,

HASAN ČENGIĆ

Ima li i jedan objekat da je kao takav, ovog časa upisan u državnu imovinu, danas?

DRAGICA MILETIĆ

Pa ima u zemljišnim knjigama, kao što sam rekla. Znae šta, zemljišno-knjižne posjedovne knjige, ustvari katastarske knjige nisu ustrojene, znate i negdje se i nisu pisale nekretnine kao nosilac prava raspolaganja na državu BiH, odnosno bivšu SRBiH nego samo državna svojina i po pravnim slijedom, to je imovina države BiH.

HASAN ČENGIĆ

Ima li i jedna druga nekretnina na teritoriji BiH koja je bila upisana u posjedovne knjige, kao vlasništvo SSNO-a koja je danas upisana kao državno vlasništvo na isti način kao što je objekat Kasarna Maršal Tito, na isti način?

DRAGICA MILETIĆ

Na pitanje ne mogu dati sad odgovor, da li je moja koleginica možda nešto radila oko toga, ali ja dok sam bila, ne.

HASAN ČENGIĆ

Dok ste vi bili, ne.

DRAGICA MILETIĆ

Da.

HASAN ČENGIĆ

Hvala vam.

DRAGICA MILETIĆ

Molim.

VELIMIR JUKIĆ

Rasprava je u tijeku. Gospodin Limov se javio ali smo sačekali da vidimo evo, izlaganje pravobranitelja.

Izvolite gospodine Limov.

TOMISLAV LIMOV

Pa dobro, i hvala gospodine predsjedatelju, meni je svakako pomoglo posebice ovaj prvi dio, kada je gospođa izlagala iako su se dileme tek otvorile nakon odgovora na pitanje uvaženog kolege Čengića. Ali, ja ću bez obzira na to, reći svoj stav oko ovoga.

Međutim, prije nego bilo šta kažem, želim jasno naglasiti da kad je u pitanju Prijedlog ove odluke i ono što ću ja reći tim povodom, nema nikakve veze sa odnosom, mojim odnosom spram SAD, jer mi svi na koncu, dobro znamo da SAD su naš prijatelj o da su njihove zasluge za opstojnost BiH nemjerljive. Isto tako, ja osobno smatram vrlo pozitivnim i važnim to što su institucije države BiH došle u prigodu odlučivati o imovini koja je po prirodi stvari državna i što je i za nas, mada ovaj, ovi odgovori gospođe nisu baš u tom pogledu ohrabrujući, ali ja ipak želim vjerovati da će iza nas biti faza kad su nekompetentna tijela institucije raspolagale, odlučivale, prodavale ono što predstavlja državnu imovinu.

Isto tako želim reći da ste vi svi uvažene kolege kao i ja, dobili zahtjev 30 nevladinih organizacija u kojima se nas izaslanike Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH poziva da glasujemo protiv predmetne odluke o prodaji 44 tisuće 175 četvornih metara prostora bivše Vojarne Maršal Tito. Naravno, što se mene tiče, ja sam ovaj apel shvatio ozbiljno i u svakom slučaju odgovori na pitanja koja će i ovoj raspravi biti dati, opredjelit će me u kom pravcu ću se dakle i izjasniti na kraju kada budemo odlučivali o tome. Čak i da nije bilo rečenog poziva nevladinih organizacija, ja osobno se ne bih olako opredijelio dati svoj glas za odluku o kojoj se danas trebamo izjasniti iz nekoliko razloga.

Prvo, što smatram da sveukupna procedura oko dijela Maršalke iako gospoda tvrde da je sve okej, po mom mišljenju treba izgledati drugačije i mora imati određenu zakonsku podlogu u smislu da joj je potrebno donijeti zakon kojim bi dakle, bilo regulirano pitanje raspolaganja odlučivanja itd. o imovini koja se zove državna imovina. Posebno je važan element kompletirati tu imovinu, vidjeti na koji se način ovisno od dijela teritorije ili dijela BiH na kome je to bilo, kakva je bila praksa, vidjeti na temelju dakle, općeg opredjeljenja da ono što je bilo nekada vlasništvo države SFRJ ili Saveznog Sekretarijata za narodnu odbranu, da vidimo tu neku logiku i da tu imovinu dovedemo u istu poziciju je li. I, da naš odnos bude isti a mi izaslanici na državnoj razini po prirodi stvari imamo obvezu zalagati se za takva rješenja koja će biti jednako primjenjiva na svakom pedlju BiH.

Smatram isto tako, kada je u pitanju ovo rješenje za lokaciju Veleposlanstva SAD, da na području našeg grada, našeg glavnog grada Sarajeva, postoji više boljih rješenja za pronalaženje odgovarajuće lokacije.

Isto tako, treći razlog bio bi činjenica da ovaj zaključak na koji je upozorio uvaženi kolega Filipović, i Odluka nisu sukladni, nisu u skladu. Drugim riječima, ono što piše u zaključku, a što se odnosi u zaključku broj 2 da će Odlukom treba utvrditi način na koji će se utrošiti dobijena sredstva, nisu samom Odlukom precizirana. Dakle, postoji nesklad između zaključka Vijeća ministara i predložene nam odluke.

Naravno, mislim, ima ovde određenih rješenja u ovom pravcu. Pretpostavljam da će se na kraju rasprave i opredjeljivati ovaj dom, odnosno svaki od nas konkretno zastupnika, zauzimati će svoj stav, uvažavajući i činjenicu da imamo sada jedno rješenje koje nudi izlaz, odnosno dovodi do toga da se praktično usuglase ova dva akta istog autora, dakle Vijeće ministara ali samim tim to nas dovodi u novu poziciju s obzirom na to da je na prijedlog Vijeća ministara Zastupnički dom donio odgovarajuću odluku, pa će onda trebati provoditi odgovarajuću poslovničku proceduru.

U svakom slučaju, ja bih se puno lakše opredijelio za potporu prijedlogu ove odluke o prodaji nepokretnosti koju nam je dostavilo Vijeće ministara, kada bih dobio prihvatljive odgovore. Evo, i ja ću postaviti neka pitanja kao i uvaženi kolega Čengić, u okviru dakle svoje diskusije, postaviti ću neka pitanja koja sam inače kao član Ustavno-pravne komisije postavio i upravo zbog izostajanja odgovora na ta pitanja, gotovo potpuno izostajanja odgovora na ta pitanja, sam se opredijelio biti suzdržan na sjednici Ustavno-pravne komisije.

Zašto se, dakle moje prvo pitanje, zašto se ne sačeka donošenje posebnog zakona kojim će biti regulirana pitanja statusa, načina raspolaganja, mjerodavnosti procedure i odlučivanju o sudbini državne imovine? Zašto se ovo pitanje nije riješavalo dakle, ovo konkretno pitanje prodaje, ja uvažavam ovaj stav da to može, ali može i putem tendera. Treba odgovoriti zašto je ovako, a nije onako jer i jedno i drugo je po zakonu. I je li cijena od 290 maraka, neki kažu da je manje kad se preračuna određene obveze BiH u odnosu na to, po četvornom metru ekonomski optimalna? Zatim kakve su obveze BiH u smislu pripreme terena i hoće li cijena prodaje realno biti manja? U što će biti utrošen

novac dobiven prodajom predmetne nekretnine, oko toga ćemo se evidentno trebati opredijeliti, a i s obzirom na odgovarajuće rješenje koje je došlo od gospodina Jukića u ovoj stanci. Zatim, kakva je sudbina Master plana iz 2000. godine kojim je predviđena na lokalitetu Maršalke izgradnja Univerzitetskog kampusa? Zatim, šta će se dogoditi ako zbog neprimjerene, po mom ubjeđenju neprimjerene lokacije budućeg Veleposlanstva SAD u srcu Sarajeva, dakle tom veleposlanstvu zasmeta promet s tri ulice i ako prva svjetska sila suvremenog svijeta, radi sigurnosti svog objekta i osoba u budućnosti zatraži primjerice dislociranje željezničke stanice, autobuske stanice, cijeli niz drugih institucija, a i da ne govorim oko samog Kampusa koji će, i bilo bi dobro da čujemo odgovor na pitanje da li se ostaje pri tome, pa onda naravno mogu formirati vlastiti stav o tome.

Nema nikakve dileme, može se ovde postaviti cijeli niz i drugih pitanja. Ja sam se opredijelio za ova neka koja su za mene ovaj, koja mi se čine takva da bi odgovori, odgovarajući odgovori na ta pitanja, meni osobno pomogli da se izjasnim po ovom pitanju i naravno ja ću na bazi stavova iznesenih u ovoj raspravi, na bazi odgovora za koja pretpostavljam da će uslijediti i opredijeliti se ovaj, sukladno dakle mojoj osobnoj procjeni u svezi sa ovim pitanjem. Hvala lijepo.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Limovu. Ko dalje želi sudjelovati u raspravi?
Evo, bilo je i nekih pitanja, pa ako još ima neko za raspravu, pa da idemo,

HASAN ČENGIĆ

...pitanja i dileme na koje možda imam odgovor.

VELIMIR JUKIĆ

Dobro, gospodine Čengiće, evo onda gospođa Miletić da pojasni, pa ćemo nastaviti raspravu. Ova pitanja koja je gospodin Limov uputio, koja su naravno u nadležnosti.

DRAGICA MILETIĆ

Prvo postavljeno poslaničko pitanje od uvaženog gospodina Limova, ja ću odgovoriti. Zašto se kao ne sačeka donošenje zakona? Nisam kompetentna da dam odgovor na ovo pitanje. Ja sam rekla da Pravobranilaštvo BiH postupa, štiti interese državne imovine, pa u zahtjevu svojih stranaka, prema tome, ja bih mogla uzvratno vama, zašto vi niste donijeli do sada takav zakon, a koji ćemo mi provoditi Pravobranilaštvo.

Što se pak tiče prometa nepokretnosti, neposredno pogodbom. Shodno članu 16. Zakona o prometu nepokretnosti propisano je da se može prometovati, izvršiti promet nepokretnosti a drugim društveno-pravnim licima, pravnim poslom uz naknadu i bez naknade, što znači da država može prenijeti svoje nekretnine drugom pravnom licu, uz naknadu ili bez naknade zaključenjem pravnog posla. Ja moram da kažem, da još nismo zaključili pravni posao, ustvari pravni posao, nismo zaključili ugovor nakon donošenja

ovih odluka ide se na zaključenje kupoprodajnog ugovora, kojim ugovorom će biti sve regulisano. Prava i obaveze ugovornih stranaka, u konkretnom slučaju prava i obaveze države BiH i prava i obaveze kupca države SAD.

Što se pak tiče kupoprodajne cijene, koja je utvrđena. Kupoprodajnu cijenu je utvrdila relevantna kuća, a to je Zavod za izgradnju Kantona Sarajevo. U tu cijenu uračunato je i uređenje zemljišta, to je sve prezentirano lijepo i u Memorandumu koji je bio dostavljen vama, odnosno Parlemtarnoj skupštini, i Vijeće ministara je usvojilo takvu tu odluku, odnosno usvojilo je tu procjenu od relevantne kuće, Zavoda za izgradnju.

Šta je još, koje je pitanje bilo? Ja moram da kažem, da je Kanton Sarajevo, uradio Regulacioni plan za taj lokalitet. Tim regulacionim planom, predviđena je izgradnja ustvari zgrade Ambasade SAD, shodno tom regulacionom planu. Što se tiče Regulacionog plana, ja ne mogu da ga prezentiram, to su relevantni faktori ovaj, Kantona Sarajevo, konkretno Ministarstvo za urbanizam. To je to, ništa više.

VELIMIR JUKIĆ

Dobro, zahvaljujem gospođo. Gospodin Hasan Čengić, pa gospodin Brka. Gospodine Čengiću, izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Hvala lijepa. Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, poštovani prisutni, evo danas bi trebalo da se privede kraju posao koji teče očito, blago kazano zadnji 8 do 9 godina. Posao u kome je učestvovao značajan broj institucija i pojedinaca u BiH, pa čak i van BiH i posao koji je izuzetno važan i za diplomatske odnose i dalje razvoj međunarodnih odnosa BiH ali istovremeno izuzetno važan i za razvoj visokog obrazovanja nauke, istraživanja itd.

Ja naravno želim kazati, da spadam u one koji smatraju da je pozicija SAD prema BiH i naša politika prema SAD od posebnog značaja i posebne važnosti. I naglašavam da je uloga SAD u zaustavljanju rata u pregovorima u Dejtonu koji su doveli do mira, u uspostavljanju mira nakon tih pregovora, uspostavljanju pomoći u povratku, stabiliziranju stanja u BiH i regionu, razvoju institucija BiH, razvoju demokracije u BiH i Euro-atlanskim integracijama bila nezamisliva bez pozitivne, izuzetno pozitivne i faktički odlučujuće uloge SAD.

U tom smislu, sam uvjeren da dijelim stavove opredjeljenja nas prisutnih ovdje u Domu, da je dalji razvoj takvih odnosa pozitivnih plodonosnih, neophodan uvjet za BiH u buduću, kako sa stanovišta stabilnosti, tako i daljeg razvoja i jačanja institucija u BiH ali i međunarodnog ugleda BiH.

Da bi se to sve moglo odvijati, nije dovoljno samo da smo mi raspoloženi prema takvim odnosima SAD ili Vlade SAD i Kongres i ostale institucije Amerike, da su

raspoložene prema BiH, nego je očito potrebno i riješiti određene tehničke uvjete, a jedan od prvih je svakako riješiti trajno i konačno pitanje smještaja diplomatskih predstavnika SAD u BiH tj. prostor ambasade.

Osobno sam bio uključen u traganje za, ili razgovore za prostore nekih ambasada, i znam dobro da je to u ovom gradu Sarajevu bio mukotrpan posao. Govorim o nekim slučajevima poslije rata. I, koliko se sjećam, ni jedan od tih slučajeva za koje sam ja bio upoznat, ili o kojima sam bio upoznat još možda '98-7 itd. ni do danas nije riješen. To dakle, ne govori u prilog efikasnosti naših institucija, kako kantonalnih koje su u pravilu nadležne za urbanizam i ove vrste dozvola i saglasnosti na prostoru, širem prostoru grada Sarajeva, tako i za državne institucije. Naravno, postoje tu i realni problemi, kao što je geografska lociranost Sarajeva, njegova urbana određenost, skučenost itd. ali s druge strane ja se usuđujem kazati da je postojala i određena vrsta neodlučnosti, inertnosti, čekanja da neko drugi riješi problem itd.

Prema onome što nam je bilo dostupno, možda više u javnosti nego u službenim materijalima koje imamo povodom ove tačke dnevnog reda, znamo da je bilo prijedloga za više lokacija za Ambasadu SAD i da je nakon različitih razmatranja određene institucije kantona su predložile i sugerirale ovu lokaciju. Moram priznati da bez obzira na vjerovatno njihovu dobru namjeru, ne mislim da su uradile jako dobar posao. Pogotovo ne mislim da su uradile jako dobar posao s obzirom da te iste institucije kantona su imale pred sobom i pitanje Univerziteta Sarajevo, lokacija za objekte odnosno Kampus Univerziteta u Sarajevu. Dakle, nema nikakve dileme da je izuzetno važno riješiti konačno pitanje lokacije i smještaj Ambasade SAD ali je isto tako veoma važno riješiti pitanje Kampusa Univerziteta u Sarajevu.

Neophodnost tog konačnog rješavanja Kampusa Univerziteta je isto tako nešto što mora biti predmet odluka kantonalne vlasti koje su učestvovala u procesu pripremanja i ove odluke.

I, mi sada imamo pred sobom zadatak da probamo riješiti dva važna pitanja. Oba, čini mi se da se slažemo generalno da su važna, da ih je potrebno riješiti i da ih je potrebno riješiti na prostoru, urbanom prostoru grada Sarajeva. I, imamo sada situaciju da je kao konačni prijedlog od strane nadležnih institucija u Kantonu Sarajevo, došlo rješenje da se dio prostora namjenjen za Kampus sarajevskog univerziteta ili Univerziteta u Sarajevu, dadne za gradnju Američke ambasade. Prvo, u tehničkom smislu, to nije baš tako mali prostor, to je značajan prostor. Prema nekim procjenama možda više od 20% ukupnog prostora. Drugo, zanimljivo je da se to nalazi u takvom dijelu grada, u kome su locirane još i neke druge vrlo važne komunikacijske saobraćajne ustanove ili objekti o kojima je govorio i uvaženi kolega Limov. I imamo situaciju da zapravo, radimo nešto što u jednom demokratskom svijetu nije uobičajeno, da ne kažem da je u pravilu nespojivo, da faktički u prostoru Kampusa Univerziteta lociramo diplomatsko predstavništvo neke strane zemlje.

Poznato je dobro, da diplomatsko predstavništvo svake strane zemlje ima vrlo raznovrsne aktivnosti, šarolike aktivnosti i da svakako te aktivnosti ne moraju biti uvijek

kompatibilne sa ciljem, namjenama i aktivnostima univerziteta. U pravilu je poznato u demokracijama da npr. uniformirani policajci, vojnici, službe zaštite itd. ne ulaze u prostor univerziteta u uniformama. Čak i u slučaju ako su njihovi pripadnici studenti tog univerziteta. To su uobičajeni, minimalni standardi poštovanja tzv. neovisnosti univerziteta. Mi imamo danas situaciju u kojoj raspravljamo o uspostavi jedne takve institucije kao što je ambasada u prostoru Kampusa. Sada idemo na to da se dio toga prostora odvoji sa standardima koji su opet, sa stanovišta vlade te ambasade posebno rigorozni, sigurnosni s razumjevanjem i sa razlogom, koji opet na neki način utječu čak i na tehnička rješenja samoga Kampusa i na određena ograničenja u smislu razvoja Kampusa. Na drugoj strani čuli smo pitanja komunikacijskog saobraćajnog uređenja, pa s tim u vezi sigurnosnog ili sigurnosnog pa s tim u vezi komunikacijskog itd., u samom ne centru nego mogu reći epicentru grada Sarajeva, tački iz koje se Sarajevo razvija u raznim pravcima.

A sada da kažem još jedan detalj. Ja sam osobno imao ulogu u procesu o kome govorimo. Uvažena gospođa Miletić je spomenula da je Vlada BiH donijela Odluku u maju, ako sam dobro zabilježio, '96.godine da se pravo korištenja, a ne pravo raspolaganja prenosi na sarajevski univerzitet. Prije nego što je Vlada BiH donijela takvu odluku, ja osobno u funkciji zamjenika ministra odbrane Federacije sam potpisao dokument kojim se Vlada BiH poziva da donese konačnu odluku o namjeni Kampa, jer je odluka Ministarstva odbrane bila da se konačno inicira i provede demilitarizacija grada Sarajeva, nakon stotinu godina postojanja vojnih kasarni, raznih imperija, država, sila, polusila, velesila koje su sve za redom isti prostor koristile za smještaj vojnika, naoružanja, vojne opreme. Dakle, za militariziranje grada Sarajeva, Ministarstvo odbrane, mojim potpisom '96. je potvrdilo da više gradu Sarajevu ne treba takva institucija kao što je Vojna kasarna i da se ta vojna kasarna umjesto dakle, jednog objekta vojnog treba pretvoriti u instituciju za potrebe visokog obrazovanja, nauke i istraživanja. I u tom smislu takva jedna preporuka je otišla Vladi BiH.

U tom smislu ja osobno sam učesnik ovoga procesa i još od '96.godine do danas. Pošto sam onda imao svoje osobne razloge, ali i profesionalne razloge i smatrao da nema više razloga da u centru Sarajeva postoji tako glomazan objekat vojene namjene, ja sam dao takvu preporuku kakvu sam dao i mišljenje u ime Ministarstva odbrane, koju je poslije Vlada BiH prihvatila. Nadam se da je svakome jasno danas, da ni danas ne vidim razloga da kažem da je bila loša odluka ili loš prijedlog da se prostor bivše Kasarne pretvori u Kampus univerziteta. I dalje smatram da je to bila jedna dobra ideja i da je to jedno dobro rješenje, koje na jedan drugi način modernizira, dinamizira i osavremenjuje grad Sarajevo, pa i čitavu BiH dajući prostor Univerzitetu Sarajevo, za dalji razvoj, modernizaciju i obogaćivanje sadržaja grada i države.

Imajući sve ovo na umu, smatram, da je neophodno da riješimo pitanje prostora adekvatno i zadovoljavajuće pitanje prostora za gradnju Ambasade SAD u Sarajevu. I, smatram, da je također neophodno da se nastave aktivnosti u gradnji Kampusa za potrebe Univerziteta u Sarajevu. Nažalost, dovedeni smo u situaciju da ove dvije dobre tendencije, dvije dobre namjere i dvije potrebe, ovoga grada i ove države, sada se sučeljavaju. Mi o tome danas trebamo odlučivati.

Osobno, ne mogu biti ni protiv jednog svoga stava. I '91. i '92. i danas sam smatrao da uloga SAD u odnosu na BiH nezamjenjiva i posebna i da je potrebno učiniti sve da razvijamo takve odnose. I danas i u buduću ću smatrati da sarajevski univerzitet treba biti moderna, evropska ustanova otvorena za sve građane BiH i sve građane svijeta koji žele sarađivati sa tim univerzitetom kao modernom institucijom.

Da zaključim, imajući na umu sve ovo, posebno podržavam ideju odnosno, prijedlog Vijeća ministara da se ovaj objekat koji je po Ugovoru o sukcesiji vlasništvo BiH odlukom Parlamentarne skupštine, da njegov dio odlukom Parlamentarne skupštine otuđi kao vlasništvo i proda drugoj strani. Mislim da je to jako dobro. Zabrinjava me činjenica da mi danas prvi put u ovom domu razgovaramo o pitanju imovine države BiH koja je nastala kao posjedica ili kao predmet sukcesije BiH na osnovu Međunarodnog sporazuma o sukcesiji, i da razgovaramo samo o ovom objektu.

I, dopustite mi da se pitam, da li bi mi o ovome razgovarali da eventualno kupac nije Vlada SAD nego da je možda neki lokalni domaći kupac? Da li smo razgovarali i je li tačno da ni jedan drugi objekat, ni jedna druga nekretnina koja je bila u vlasništvu SSNO do ovoga, do '92. godine, da do danas nije otuđena i prodana? Da li je jedna, i jedan drugi objekat koji je prodat, i jedna druga nekretnina prodana na način da je za to dala saglasnost Parlamentarna skupština BiH? Je li moguće da danas, na isti dan u kome raspravljamo o ovom pitanju na Domu naroda Parlamentarne skupštine, Parlament Federacije, odnosno njegov isto tako Dom naroda, raspravlja o prodaji imovine bivše Jugoslovenske narodne Armije od strane Federacije BiH. To je nevjerovatno. To je za Ripliju, to moram priznati da je katastrofa u kojoj nažalost učestvuju moje kolege iz moje stranke. Kad kažem učestvuju, ne mislim da daju podršku, ali učestvuju u procesu. Mislim da je ovo pitanje ozbiljno pitanje koje zaslužuje da postavimo prava pitanja.

U tom smislu, bez obzira što smo u jednoj dvojnosti između dvije kontradiktorne pozicije, posebno mi je drago da imamo priliku postaviti ova pitanja ovdje danas. I nadam se da ćemo o njima od danas početi dogovorno na državnom parlamentu razgovarati odnosno riješavati ta pitanja i provoditi svoje obaveze, nastale potpisivanjem Sporazuma o sukcesiji.

S tim u vezi, predlažem, da se usvoje slijedeći zaključci. Zaključak o tome da Vijeće ministara novac koji će se dobiti od prodaje ovih nekretnina, osim dijela novca koji se mora utrošiti za uređenje zemljišta, ako sam ja razumio to je negdje od prilike 3 miliona, znači ostatak bi bio oko 9 miliona, da se taj novac usmjeri namjenski isključivo za gradnju Kampusa sarajevskog univerziteta. To bi bio prvi zaključak.

I, drugi zaključak je da se dadne zadatak Vijeću ministara da putem Pravobranilaštva BiH, a na temelju odredaba Sporazuma o pitanjima sukcesije bivše SFRJ, izvrši sve potrebne radnje kojima će cjelokupnu nepokretnu imovinu bivše JNA na teritoriji BiH upisati u zemljišno-knjižno vlasništvo države BiH. Navedene pravne radnje je nužno poduzeti odmah.

Dakle, smatram da trebamo ovim povodom odmah zadužiti Vijeće ministara da pristupi izvršavanju svojih obaveza na osnovu Sporazuma o sukcesiji i dovede u istu poziciju sve objekte koji su pripadali SSNO-u, prije međunarodnog priznanja BiH, na čitavoj teritoriji BiH i da dovede državu u poziciju da bude titular nad tim vlasništvom kako bi mogla izvršavati obaveze. Ukoliko se dogodi, da Dom naroda a time i federalni parlament, donese odluku o prodaji imovine bivše JNA na teritoriji Federacije BiH od strane federalne vlade, ja najavljujem da će Klub Bošnjaka razmotriti mogućnost da uloži itanje Ustavnom sudu BiH ustavnosti takve odluke. Smatramo da moramo kao što smo ozbiljno pristupili samo jednom pitanju, dakle pitanju samo jedne nekretnine moramo jednatko tako i još ozbiljnije pristupiti pitanju svih nekretnina na teritoriji BiH koje su prvo pripadala SSNO-u a kasnije i kroz zakon koji je u toku i koji se priprema, i sve imovine, svih nepokretnosti, nekretnina i sve druge imovine koja je obaveza ove države, za brigu i odgovornost na osnovu Sporazuma o sukcesiji.

Da zaključim, smatram da su ova pitanja jako važna. Drago mi je da danas imamo priliku da razgovaramo na državnom parlamentu o ovim pitanjima i uvjeren sam da ćemo naći riješenja kojima ćemo omogućiti da se na zadovoljavajućoj lokaciji gradi Ambasada SAD na jednoj strani i da se na drugoj strani prostor Kampusa sarajevskog univerziteta razvija u jedan moderni kampus, jednu novu i modernu infrastrukturu za potrebe razvoja visokog obrazovanja, nauke, istraživanja, odnosno za potrebe razvoja Bosne i Hercegovine. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću.
Gospodin Brka, pa gospodin Limov.

OSMAN BRKA

Uvaženi predsjedavajući, uvažene kolege, ne mogu a da po ovom pitanju nešto ne kažem, iako je gospodin Čengić mnogo toga rekao, s čime se lažem, to neću ponavljati, ali ću o tri stvari, imam potrebu o tri stvari da kažem svoj stav.

Mislim da je na jedan vrlo nezgodan način, čitavo vrijeme vođena procedura oko dodjeljivanja ovog prostora za gradnju Ambasade SAD. O značaju i ulozi SAD bezpredmetno je govoriti i ja sam apsolutno siguran, kad bi bilo kojem građaninu BiH postavili pitanje, s kojom državom trebamo imati dobre odnose i kakve odnose treba razvijati, sigurno bi bilo da su to SAD, vjerovatno na prvom mjestu. Znači, to sigurno građani BiH jedinstveno u tom pogledu imaju stav i to nije nikakva, tu nema nikakve dileme.

Mđutim, vrlo je nespretno vođena ta procedura oko dodjele te lokacije. Strateški je to loše vođeno. Stvorile su se lažne dileme da li ovo, da li ono, tu su svoju ulogu odigrali i mediji i stvaralo se je nezadovoljstvo u javnom mijenju, s prvom ili ne, upravo zbog toga što je ta procedura vođena na jedan diletantski način.

Ja bih zaista preporučio najodgovornijim u ovoj zemlji, koji takve stvari treba da vode, da se tome pristupi na jedan odgovorniji, stručniji, suptilniji način, nego što je to bilo u ovom slučaju. To je jedna stvar.

Druga stvar, možda je ovaj slučaj vrlo minoran u odnosu na značaj problema o kojem smo mi danas ovde tek počeli da govorimo. Meni je vrlo žao i ja sam razočaran sa stavom gospođe koja nam je ovdje iznijela da su institucija a jesu, koja treba da brinu o vlasništvu BiH, da oni kažu, pa dobro nismo dobili zadaću. I po struci ste imali zadaću da tražite to od Parlamenta da to uradi, ako Parlament odnosno Vijeće ministara nije to radilo, ja mislim da je to vaša institucija morala da problematizira ako to već mi nismo, jer vi ste struka, vi znate šta to znači, ako ja to nisam znao šta znači. Znači, to je jedna stvar. Ja mislim da mi trebamo tražiti od Vijeća ministara da pod hitno pravi zakon o ovim problemima i o tom vlasništvu. I, ja neću, meni je neprihvatljivo, neprihvatljivo mi je da mi samo znamo, a tako sam danas od gospođe dobio ovdje izvještaj, o ovoj lokaciji, da je ona državno vlasništvo. Mi znamo da ima još, ali nemamo na papiru ništa sa današnjim danom. To mi je neprihvatljivo. Zna se šta je bilo vlasništvo SSNO-a '91. godine, to se zna. Nije to s marsa ovaj, trebaju sad podaci da dođu pa da mi ne znamo te podatke, valjda oni imaju na teritoriji BiH i njih samo treba pokupiti. To je tako jednostavan posao.

I ja zaista mislim da u tom pogledu treba imati odlučan stav šta će se tu uraditi, jer ćemo opet doći u situaciju sličnu ovoj, ako se pojavi nekakav drugi kupac sa strane i slično tome. I ja mislim da tu mi ne smijemo preko toga, jednostavno preći. I zbog toga, koliko god sam ja bio zaista za to da to bude jedinstven kampus, ali potrebe su potrebe, i mislim da je nelogično ako je neko danas u BiH očekivao da sad Dom naroda to zaustavi ovdje, a prošlo je pored stotine i stotine vrlo odgovornih ljudi kroz čije ruke je prošla ova procedura sva i niko to nije zaustavljao, da to sad neko traži od nas 15 da to ovde zaustavimo. I do toga sigurno neće doći ali je to neodgovorno tražiti i neodgovorno je od medija da prave atmosferu u javnom mijenju da to sad zavisi od 15 ljudi koji sjede ovdje u Domu naroda, i da svo nezadovoljstvo se iskaljuje na ovih 15 ljudi a ne na one sve kroz čije ruke je to do sada prošlo.

Mislim, da o tome trebamo malo razmisliti, što to neko svjesno radi, da o Parlamentu ove države, koji ja tvrdim odgovorno radi svoj posao, pravi jednu atmosferu, jednu sliku koja apsolutno s objektivnošću nema ništa.

I na kraju, da kažem, možda u još u ovom ima još jedna dobra stva. Sem ovoga što ja tražim da treba da imamo zakon, što je najvažnije. Nadam se da ćemo drugu državnu svojinu čiji je vlasnik Parlament, dobiti nazad, a to je onaj prostor gdje je sada američka ambasada, to je vlasništvo Parlamenta BiH koliko ja znam. I ako se ova ambasada napravi, mi ćemo dobiti onaj gore prostor koji je naš, koji je sasvim dobar i hvala Bogu, mi nemamo puno prostora u Sarajevu. Stalno govorimo da nam za razne institucije treba prostor, to je gore reprezentativan prostor, i ja mislim da je to jedna dobra stvar što će oni odatle iseliti i osloboditi nam taj gore prostor kao državi. Hvala vam.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Brki.
Gospodin Limov se javio.

TOMISLAV LIMOV

E, hvala lijepo. Ja sam želio postaviti jedno dodatno pitanje. Naime, uvažena gospođa Miletić je rekla da ona nije kompetentna i da ne može odgovoriti na ono što sam ja postavio. Ja pitam vas gospodine predsjedatelju, postoji li kompetentna osoba iz Vijeća ministara ko je ovo predložio i o čemu mi raspravljamo, da odgovori bar na onaj dio mojih pitanja koji se odnosi na činjenicu da nije zaključak tog Vijeća ministara inkorporiran u odluku koju trebamo donijeti.

Dakle, može li predstavnik Vijeća ministara, odgovoriti na to?

VELIMIR JUKIĆ

Evo, znak je iz klupe da ne može ovog trenutka. Evo gospođa hoće još odgovoriti na neka pitanja, ili kasnije. Evo, evo gospodine Radovanoviću bolje da odmah pitanja idu, pa ćemo onda iza.

DRAGICA MILETIĆ

Ja bih prije no što odgovorim na ovo pitanje, ova konstatacija uvaženog poslanika, ja se izvinjavam ime i prezime ovaj što je sad postavio. Ja moram da kažem, da sam ja lično, odnosno Pravobranilaštvo ovaj, izradila Nacrt zakona o državnom vlasništvu još u 6. mjesecu 2004.godine, a imajući u vidu da su ne riješeni imovinsko pravni odnosi, i dostavila Vijeću ministara u proceduru. Ja moram da kažem da Pravobranilaštvo je agilno bilo u pogledu zaštite državne svojine. Čak i prikupljamo podatke konstantno od zemljišno-knjižnih ureda i katastarskih ovaj, ureda, isto tako. Prema tome, mi radimo ono, na zaštitu državne imovine. Ja to moram da kažem, ali kad će se zakon donijeti, mi ne, ja to ne znam niti zna bilo ko iz Pravobranilaštva. Na Vijeću je ministara kad će uputiti Prijedlog zakona o državnom vlasništvu i na vama je kad ćete ga usvojiti.

Što se tiče zaključka Vijeća ministara vezano za odluku i vezano za sredstva, ja moram da kažem da sam sad čula da ima zaključak takav, da se sredstva, da Parlament odluče, da oba doma Parlamentarne skupštine odluče o utrošenim sredstvima. Ja stvarno nisam, Pravobranilaštvo nije kompetentno da odlučuje u koje svrhe i na koji način će se ta sredstva rasporediti. Jedino ko može da odluči o tome je Vijeće ministara ovaj, u koje svrhe a ne Pravobranilaštvo ne može odlučiti, stvarno.

VELIMIR JUKIĆ

Izvolite,

HASAN ČENGIĆ

Meni je jako drago da ste vi ovdje sada ponovili, da kao Pravobranilaštvo BiH radite na zaštiti državne imovine. Moram priznati da vam to ne sporim. Isto tako moram priznati da ne znam konkretno šta radite. Ali, imam dva pitanja za vas.

Prvo glasi ovako, da li međunarodne obaveze BiH trebaju čekati domaće zakone da bi bile primjenjive na teritoriji BiH ili su primjenjive na teritoriji BiH onoga časa kad se ispune uvjeti predviđeni tim međunarodnim sporazumom?

DRAGICA MILETIĆ

Kad se ispune uvjeti predviđeni.

HASAN ČENGIĆ

Drugo pitanje glasi, da li uvjeti iz Sporazuma o sukcesiji su ispunjeni i da li ovoga časa važe obaveze države BiH, pa time i Pravosuđa BiH da štiti državnu imovinu u vezi sa Sporazumom o sukcesiji?

DRAGICA MILETIĆ

Pa preduzeli smo pravne radnje radi zaštite shodno Sporazumu. Imat ćete to u izvještaju.

HASAN ČENGIĆ

Dopustite, ako je to tako, onda mi objasnite kako je moguće da federalni parlament danas raspravlja na Domu naroda o tome da federalna vlada prodaje imovinu bivše JNA...

DRAGICA MILETIĆ

Pa ostat ćemo sa, sa ustavnom tužbom tražiti inicijativu raci ocjene ustavnosti i zakonitosti, ja ne znam da federalni parlament raspravlja o tome,

HASAN ČENGIĆ

Ne znam ni ja, ali sam saznao iz današnje štampe,

DRAGICA MILETIĆ

Ja stvarno ne zna, ali ukoliko donese takav zakon, postupit ćemo, ustat ćemo, podnijet ćemo ovaj, tužbu Ustavnom sudu, odnosno inicijativu za zaštitu zakonitosti,

HASAN ČENGIĆ

Vidite, dopustite mi da, pošto nisam pravnik, da pogriješim, ali kažite mi ako jedan policajac, prisustvuje nekom aktu u kome neko želi učiniti nasilje nekome drugom, je li on treba da pusti da se to nasilje dogodi, pa tek onda da privede počinioca ili bi

trebao da preduzme radnje da to spriječi unaprijed? Dakle, ako vi kao Pravobranilaštvo BiH imate obavezu štiti državnu imovinu na teritoriji BiH, zašto čekate da se zakon donese kad taj zakon je u proceduri već mjesecima. I zašto, niste danas predložili ovom domu i prije određenog vremena Predstavničkom domu, da donese odluku koju sam ja predložio, da se sva imovina na osnovu sukcesije, prepíše, odnosno upíše u vlasništvo države BiH? Oprostite, ja vas ne optužujem, ali pitam. Hvala.

DRAGICA MILETIĆ

Nemojte mene molim vas, ja ne mogu dati,

VELIMIR JUKIĆ

Dobro, gospodin Radovanović se javao za raspravu, Radovanoviću izvolite.

VINKO RADOVANOVIĆ

Predsjedavajući, dame i gospodo, ja bih imao jedno pitanje i zamjenica pravobranioca i gospodin Čengić su nekoliko puta pomenuli Vladu BiH iz '96. godine, koja je prenijela pravo raspolaganja na Univerzitet.

Mene interesuje, gospodine Čengiću, spomenuli ste nekoliko puta Vladu BiH iz '96. koja je prenijela pravo raspolaganja na Univerzitet, interesuje me je li to Vlada Federacije BiH ili Savjet ministara BiH. Mislim da je veoma važno.

HASAN ČENGIĆ

Ja ću uvaženom kolegi odgovoriti. Očito da je on tada bio izvanredan hirurg a da se nije bavio politikom. Nakon potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma, Vlada Republike BiH koja je kao takva funkcionirala u toku rata, nastavila je funkcionirati sve do izbora u novembru '96. godine, Republike BiH koja je u kapacitetu Vlade BiH po Dejtonskom mirovnom sporazumu, bila nadležna da obavlja te funkcije do izbora u novembru '96. godine. Ta Vlada Republike BiH odnosno, tada BiH bez ono Republike, dakle bez, ta vlada je donijela ovakvu odluku. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću. Ko dalje želi sudjelovati u raspravi?
Gospodin Hilmo Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA

Budući da nema prijavljenih drugih kandidata za diskusiju, a budući da imamo pred sobom dva prijedloga zapravo o namjeni ovih sredstava, i da Vijeće ministara od nas traži ipak da odredimo namjenu sredstava, od eventualne kupovine o kojoj treba da se izjasnimo, predlažem pauzu od 15 minuta radi usaglašavanja ovih dvaju prijedloga.

VELIMIR JUKIĆ

Mislim da je ovo konstruktivan prijedlog, samo ne znam da li ćemo još imati, ja bih da još ako neko ima za raspravu, da završimo raspravu ustvari ovaj dio, ovaj krug rasprave pa da onda idemo na usuglašavanje odnosno, slažem se da treba imati pauzu, da se o tome izdogovaramo koliko je to moguće.

Prije, nego ovo evo, odlučimo, ko još želi raspravljati? Ako ne želi niko ja ću nekoliko rečenica reći.

Cijenjene kolege zastupnici, predstavnici Vijeća ministara i drugih institucija BiH, gosti, ovo je vrlo važna tema i o njoj govorilo je ovdje već, zapravo većina zastupnika i zbilja je tema vrlo interesantna i vrlo važna. Naime, radi se o dva vrlo važna korisnika ili potencijalna korisnika jednog prostora, Kampus Sveučilišta u Sarajevu i Ambasada SAD-a.

Moja osnovna ideja, odnosno misao, jeste da se može dogoditi i jedno i drugo ukoliko se ovaj potencijal ovog prostora osmisli i iskoristi na pravi način. Ja uopće ne sumnjam u to da su nadležna tijela Kantona i grada Sarajevo upravo tako i radili i nemojom olako govoriti o ovim rješenjima koja su nam ponuđena. Ja sam uvjeren, nisam odvjetnik ovdje ni Vijeća ministara, niti Skupštine i ne znam ni ja Vijeća, grada Sarajeva ili Skupštine Kantona Sarajevo, ali smatram da su uradili odgovorno prijedlog ovih rješenja. Gospodin Čengić je govorio da je ovaj problem lokacije za ambasadu SDA-a star 10 godina. Tako je. I nije to tek od prije 10 dana 15 ponovo tema, dakle to je stalno tema. Traže se dobra rješenja i vjerovatno je malo boljih rješenja od ovog rješenja. Ovo nije idealno.

Ja želim vjerovati da se dakle na ovom prostoru može kvalitetno riješiti i jedan i drugi zahtjev. Ovdje ima cca 20-ak hektara ili 100-tinjak tisuća m² vrlo atraktivnog prostora. Ovo ne postoji nigdje ovakav atraktivan prostor, nego na ovom dijelu u cijelom Sarajevu i nije čudo da je za ovo zainteresirana i SAD za svoju ambasadu i ...Sarajevo. Zato ja mislim da ne trebamo govoriti posebno o ulozi i važnosti SAD i ovdje nije cijena najrelevantnija, nije najbitnija. Ima mnogo primjera u Svijetu gdje države ovaj problem rješavaju dogovorom, a cijena nije uopće bitna, nego se dogovori. Ako se nađe adekvatno rješenje to se daje i gratis. To je vrlo česta praksa. Prema tome nemojmo se ovdje hvatati za ovu cijenu koja je kao da je to najbitnije. Nije, to nije najbitnija stvar. Isto tako vjerujem da je ova cijena koja je ovdje ispisana da je opet urađena, rekli smo kako i na koji način. Dakle odgovorno u skladu sa pravilima struke o određivanju cijena ovakvog prostora itd.

I ja zbilja neću reći ništa više. Još ću samo jedno pitanje spomenuti otvara i druga nerješena pitanja u Bosni i Hercegovini, a to je pitanje imovine bivše JNA. To je vrlo interesantno pitanje, to je vrlo vrijedna imovina i mislim da je loš pristup ako mislimo to riješiti jednim zaključkom ovog doma, ili odlukom ovog doma ili i onog drugog dakle, Parlamentarne skupštine. Mislim da to pitanje treba riješiti jednim kvalitetnim zakonom i to možda dati inicijativu da se taj zakon stvarno pripremi da bude dobar i kvaliteta,

sveobuhvatan i opće primjenjiv i da se donese što je moguće prije, ako je moguće i u ovom mandatu. Ja sam uvjeren da jeste. To nam fali i to nedostaje i to će sigurno riješiti i ove neke druge dileme da li i ko ima pravo raspolaganja sa tom imovinom. A to je ponoviću vrlo vrijedna imovina, vrlo velika imovina.

Evo, mislim da nemamo uvjeta sada dalje odlučivati bez pauze, bez razgovora između klubova, jer imamo ovdje nekoliko oprečnih prijedloga zaključaka. I zato mislim da će biti vrlo korisno da imamo stanku od nekih barem 15-ak minuta do pola sata. Slažem se, pa ćemo onda nastaviti raditi, a dotle gospodin Pamuk želi.

MUSTAFA PAMUK

Prvo pozdravljam vas, osjećam potrebu da u ovom momentu kažem nešto oko urbanističkog plana o određivanju cijene prostora za ovaj kampus. Zašto? Pa zato što se urbanistički plan i cijena gradskog građevinskog zemljišta, evo i za ovaj posao i za projekat određivala u vrijeme kada sam ja bio guverner Kantona Sarajevo.

I moram reći, ja ću vam samo neke aspekte određivanja ove cijene reći. Negdje '96., '97. godine postojala jedna potreba da se u Sarajevu u glavni grad je li Bosne i Hercegovine privuku investicije i da se otvori prostor stranom kapitalu da uđe u Sarajevo. U tom smislu je li mi smo dugo godina, tj. dugo vremena razgovarali o jednom investiranju, ulaganju u prostor koji se zove Marin Dvor, ovo ispred ove skupštine, zatim smo u tom vremenu ugovorili ovu zgradu Bosmal-a jer smo i tu privukli investicije, ugovorili smo Terme iz Čateza, ugovorili smo Riverinu. To su recimo u tom vremenu bile nešto, došli u Sarajevo nekih milijardu maraka investicija. Da bi se to uredilo kako valja i da bi to bilo korektno trebalo bi inovirati urbanistički plan sarajevskog kantona, odnosno Sarajeva i je li taj urbanistički plan je bio na diskusiji punih 6 mjeseci. Građani ovog grada, građani Kantona Sarajevo prihvatili su taj urbanistički grad istovremeno odredili cijenu gradskog građevinskog zemljišta koja se kreće negdje maksimalno do 200 maraka po kvadratu. Maksimalno. Pazite, to nije cijena, bar kada je u pitanju Sarajevo na kojoj se ogromno zarađuje, to je ona cijena koja daje priliku da se privuku investicije na prostor Sarajeva.

I mislim da je ovaj, Kasarna Maršal Tito i taj dio kvalitetno i vrlo kvalitetno urbanistički riješena. Određena je cijena građevinskog zemljišta na prostoru Marin Dvora. To je ono što je jako važno i ona je takva kava je. istina je jednostavna. Da smo mi mogli prodati ovaj prostor i mnogo skuplje.

Međutim, situacija u Bosni i Hercegovini je sljedeće. Mi imamo američku ambasadu u Bosni i Hercegovini koja je jedna od prvih postavljenih ovdje. Tražili su nam prostor i mi smo im dali prostor koji za njih nije odgovarajući, ali je u tom momentu bilo nešto najbolje što smo mi mogli dati u Sarajevu. Smjestila se ambasada i mi smo permanentno ostali u obavezida za američku ambasadu nađemo odgovarajući prostor. Istina jeste da se nudilo 3-4 lokacije. Druga je stvar što ti nudiš, ali je vrlo važno da neko hoće da prihvati to što mu nudiš je li. I našlo se rješenje da američka ambasada bude smještena na prostor koji je evo sada i predmet razgovora. Mi smo to učinili. Kada bismo

tu, kada bismo taj prostor raspisali da ga damo, da ga prodamo na licitacij, bilo bi jako mnogo nekih koji bi platili taj prostor mnogo skuplje. Međutim, valja cijeniti i drugu stvar, da smo to ponudili indijskoj ambasadi ili kineskoj ambasadi ona bi ga vjerojatno platili 50 pa možda i 100% skuplje. Međutim, naš interes jeste bio da na tom prostoru i da u Bosni i Hercegovini imamo ambasadu SAD.

Moramo još jednu stvar znati. To je trgovina državna jel. Moramo još jednu stvar znati koja je važna. Američka ambasada je najveća američka ambasada u Bosni i Hercegovini na prostoru Jugoistočne Evrope. To nešto znači i Bosni i Hercegovini. Najvjerovatnije znači to i SAD-u. I ja mislim da je ovaj predlog i ovo što smo sada učinili ne loš, nego optimalan. Mislim da je ovo dobro rješenje i ja evo molim i zalažem se da ovo rješenje bude usvojeno i da ga ovaj parlament usvoji. Ono što jeste vrlo važno da nam državni pravobranilac kaže da je u procesu u ovom procesu sve teklo po zakonu. To je jako važno, jer mi iz ovih pozicija i za ovo vrijeme nismo u stanju upratiti totalno da li je sve zakonito. Međutim, evo imamo instituciju koju smo oformili za to da nam to kaže i ljudi kažu da je ovo sve zakonito, da su procesi tekli jako dobro i da je to u redu.

Ono što jeste važno, nije još uvijek napravljen, zaključen taj ugovor, jel tako Dragice? Jeste, međutim, da bi se zaključio taj ugovor treba da postoji i naša odluka. Sve institucije u Bosni i Hercegovini su donjele takvu odluku i ja mislim da će i ovaj dom imati sluha da isto tako privhati ovu odluku i da riješimo ovaj problem naime i da riješimo ovu situaciju. Ja se zahvaljujem.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Pamuku. Mžemo li sada ići onaj prijedlog što smo ga već ovdje spominali? Jeste.

Dakle predlažem i utvrđujem stanku od pola sata. Dakle nastavljamo u 16 i 15.

/PAUZA/

Produljili, ali evo. Jeste. Nije ranije bilo moguće usuglasiti ove stavove .

Gospodine Filipoviću je li novi prijedlog? Donjeće. Dobro. Hoćete vi prije?

Dobro, evo dok dođe prijedlog novog zaključka gospodin Hilmo Neimarlija javlja se za raspravu, a raspravljamo znači o točki dnevnog rada prodaja nepokretnosti.

Gospodine Neimarlija izvolite.

HILMO NEIMARLIJA

Hvala lijepa. Gospodo predsjedavajući, kolege delegati, gosti, ja sam imao namjeru da govorim kao delegat koji je tražio pauzu i da u neku ruku obrazložim i zahtjev, rezultat ove pauze koju smo imali. Sa rezultatom ćemo se upoznati uskoro kada nam stigne prijedlog rješenja iz protokola, a prije toga želio bih da kažem tri stvari.

Naime, pauzu sam tražio dakle da bismo se dogovorili oko predloženog zaključka ili preporuke Vijeću ministara što učiniti sa sredstvima koja će se dobiti ako mi donesemo odluku da se obavi ova prodaja zemljišta o kojoj raspravljamo i tim povodom htio bih da izrazim i svoje osobno mišljenje, iz toga je ovo, dozvoljavate mi da tretiram i sam kao raspravu, kao prilog raspravi o ovoj tački da mi je žao iz razloga koji su ovdje već više puta istaknuti što mi kao zemlja nismo bili u prilici da SAD, kao prijatelju Bosne i Hercegovine ponudimo odgovarajuću lokaciju za njihovu ambasadu besplatno. Žaleći, usljed toga, istodobno naravno svejestan sam da smo u takvoj situaciji da su nam sredstva potrebna.

Nadalje, imam potrebu da kažem povodom razloga za problematizaciju ove prodaje koju ste čuli pa i sasvim osnovanog, rekao bih razloga gotovo strukovne ili stručne narave koji je iznio uvaženi kolega delegat Limov kada je pominjao pitanje adekvatosti ili odgovarajućeg položaja ove lokacije sobzirom na sigurnosne razloge, imam dakle potrebu da kažem kako imamo iskustvo i vjerujem i predstavnici SAD ovdje o jednoj sigurnosti koja karakterizira ipak život u ovom gradu i jedno očekivanje da ništa ne bi trebalo da dovede u pitanje ili da dinamizira da tako kažem na neki neželjeni način taj faktor sigurnosti oko ove lokacije ukoliko mi donesemo odluku da je naravno prodamo.

I konačno povodom svega onoga što je vezano za oslobađanje dijela ovog kampusa, izuzimanje dijela koji je sada na raspolaganju, na korištenju zapravo sarajevskom univerzitetu i studentima i sam nastavnik na fakultetu, imam dakle dodatnu, imao sam dodatnu obavezu da to se stim suočim. Nisam siguran da sam potpuno umirio savjest svoju u tom pitanju, ali na umirivanje moje savjesti da tako kažem utjecala je i činjenica da su SAD i do sada pomagale i da zaista pomažu studente iz ove naše zemlje, da je ta pomoć studentima do diplomskih postdiplomskih i drugih studija doista ovaj takva da je i u ovom slučaju ipak trebamo respektirati i ja očekujem da će tako biti i u buduće i na neki način očekujem, ili pozivam i studente sarajevskog univerziteta da to takođe imaju vidu kao činjenicu koja je i nas na određeni način povezivala ili olakšavala recimo određenje spram ove kupoprodaje.

Konačno što se tiče prijedloga prije svega kojega smo mi koji, ispred kluba faktički koji je iznio kolega Hasan Čengić u dogovorima kojie smo obavili i usaglasili da povučemo predložene zaključke, prije svega usljed njihove nedovoljne pravne utemeljenosti jer smo došli do rješenja koje, oko kojeg smo se doista ovaj mislim dogovorili koje je zapravo legalno na račun rješenja ili zaključaka koje smo iznjeli, a kojima je nedostajala ta puna, puna legalnost. I očekujući to rješenje koje držimo legalnim uz ovu odluku prema kojoj treba da se odredimo ja očekujem razumjevanje za ovaj naš postupak. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Neimarliji. Ko se još javlja za raspravu? Nema više prijavljenih.

Evo Stručna služba nam donosi na klupe novi zaključak. Evo sačekaćemo samo vrlo je kratak, da se kratko upoznamo sa njim, iako znademo. Dakle, ovi zaključak bi bio supstitutirao zapravo sve one predložene zaključke i predlagači odustaju od svojih svih ranijih prijedloga, zaključaka. Evo samo da vidimo jel zaključak je ispisan kako je dogovoreno.

Evo, zaključak je podjeljen. Ako nema niko ništa dodati tekstu zaključka predlažem da najprije se izjasnimo o Odluci o prodaji nepokretnosti.

Ja dajem na glasovanje. Možete glasovati sad.

Glasujemo o Odluci o prodaji nepokretnosti.

Konstatiram rezultate glasovanja. 10 glasova za, 2 glasa uzdržana, dakle donjeli smo Odluku o prodaji nepokretnosti kao što je i predloženo, uz ovu našu odluku o donošenju ove odluke i zaključak kog smo pripremili, usuglasili da je na izjašnjenje glasovanje ovaj zaključak.

Možete glasovati o zaključku.

Konstatiram da smo sa 10 glasova i 2 glasa uzdržana usvojili i zaključak koji glasi, radi stenograma

– Odluku o utrošku dobivenih sredstava prodaje nepokretnosti iz točke 1. Odluke o prodaji nepokretnosti donosi Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na prijedlog Vijeća ministara. Vijeće ministara će žurno dostaviti u parlamentarnu proceduru Odluku o utrošku navedenih sredstava. Zahvaljujem.

Prelazimo na sljedeću točku dnevnog reda. Izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Ovom tačkom dnevnog reda, ako dopustite da vas podsjetim uvažene kolege ja sam imao još jedan prijedlog zaključka. Zamolio bih da se i o tome prijedlogu izjasnimo.

To je ovaj prijedlog zaključaka koji je dostavljen na klupe, a koji kaže – Nalaže se Vijeću ministara da putem Pravobranilaštva BiH, temeljem odredaba Sporazuma o pitanjima sukcesije bivše SFRJ izvrši sve potrebne pravne radnje kojima će se cjelokupna imovina bivše JNA na teritoriji BiH prepisati zemljišno knjižnim vlasništvom Bosne i Hercegovine.

To je zaključak koji je namijenjen, predložen, pa ja molim da se izjasnite, bez obzira kakvo će izjašnjenje biti. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Dobro. Ovo je zaključak koji je predložen. Ja sam o tome govorio, neću ponavljati, samo ću reći jedno, smatram da je ovo problematika koju treba regulirati zakonom i da bi trebalo to što prije napraviti, ali ja nisam išao tim prijedlogom, samo rekao svoje mišljenje i stav. Međutim imamo zaključak.

Ja dajem ovaj zaključak na izjašnjenje. Možete glasovati o zaključku koji je predložio gospodin Čengiđ.

Rezultati glasovanja.

- 5 za, 5 protiv. Dakle zaključak nije prošao.

Time bi završili sa ovom tačkom.

Idemo na sljedeću točku dnevnog reda

Ad.14. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o ekstradiciji

Zamolio bih gospodina Pamuka da nastavi voditi sjednicu, ja ću izići.

MUSTAFA PAMUK

Četrnaesta tačka dakle dnevnog reda

Ad.14. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o ekstradiciji

Izveštaj komisije ste dobili. Izvolite. Imamo li primjedbi?

Otvaramo raspravu. Jel. Niko se ne javlja.

Prelazimo na glasanje. Koje?

Ko je za to da usvojimo ovu tačku 14.? Glasajte sad.

Pa ima nas trojica. Pardon, molim vas.

ALJOŠA ČAMPARA

Na kraju ćemo poslije sve četiri tačke, jer se na isto odnosi.

MUSTAFA PAMUK

Evo da vidimo, dakle ukupno 10 za, niko protiv i niko uzdržan.

Dakle ova tačka dnevnog reda 14. je usvojena. Dakle davanje saglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o ekstradiciji. To smo usvojili. Hvala lijepo.

Petnaesta tačka dnevnog reda je

Ad.15. Davanje saglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u kaznenim stvarima

Izveštaj komisije imate. Gospodin Hasan Čengiđ ima nešto reći u ime komisije. Jel tako Hasane? Izvolte.

HASAN ČENGIĆ

Na 29. sjednici ova komisija kao nadležna komisija raspravljala pitanje ove konvencije i želim samo upoznati DObu da smo po ne znam koji put suočili se sa velikim problemom, a to je pitanje predstavljanja ili prisustva predlagača kada su u pitanju ovakve, ovakvi međunarodni bilateralni i multilateralni sporazumi.

Naime čitavo vrijeme mi imamo situaciju u kojoj zvanični predlagač ovih sporazuma je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine čiji predstavnik ne dolazi iz razloga koji su nama potpuno razumljivi i prihvatljivi. Naime, naša komisija vrlo često želi znati nešto više o tim sporazumima i konvencijama i postaviti pitanja koja se najvjerojatnije ne mogu odgovoriti iz samog teksta konvencija nego podrazumjeva učešće ili uključivanje, ili članstvo u komisijama koje su radile na tim sporazumima.

Mi imamo situaciju da Vijeće ministara tumači kako je predlagač prema Parlamentu Predsjedništva Bosne i Hercegovine da oni nemaju potrebe da se pojavljuju kao predlagač, a ljudi iz Predsjedništva Bosne i Hercegovine jednostavno svojim prisustvom ne mogu biti od dovoljne koristi da dadnu potrebna objašnjenja, informacije itd. da bismo mi donosili odluke. U tom smislu smo upućivali više zahtjeve i Predsjedništvu i Vijeću ministara da se usaglase i tražili od Vijeća ministara da šalje svoje predstavnike na Komisiju.

Mi smo imali situaciju da smo ovu komisiju, ovu sjednicu 29. održavali u tri dana. Stalno sa nastacima. Svaki put smo je odgađali zbog toga što nismo imali predstavnike predlagača. Danas smo konačno odlučili da dadnemo prijedlog DObu da dadne saglasnost na ove konvencije i dostavili na klupe zaključak u kome predlažemo da sada, ne više Komisija, ne Kolegij Doma, nego čitav Dom prihvati zaključak u kome tražimo od Vijeća ministara da na sjednici ove komisije kada su u pitanju bilateralni i multilateralni sporazumi Bosne i Hercegovine šalje eksperte, odnosno ljude koji su bili uključeni u pripremanje tih sporazuma, ili pregovaranje o ratifikaciji koji znaju više od onoga što piše u sporazumu kako bi nam pomogli u donošenju odluka.

U tom smislu vas molim da ovaj zaključak danas prihvatite i da dadnete da ga uputimo Vijeću ministara i da tražimo od Vijeća ministara da ubuduće šalju svoje ljude na sjednice ove komisije. I istovremeno predlažemo da se, da dadnete saglasnost za ratifikaciju ove konvencije koja je kao ova prethodna i ove naredne konvencija koja podrazumjeva određene pravne radnje i aktivnosti u mjeri u kojoj naša država želi da participira u zajedničkim obavezama. Ono što naša država ne želi činiti ima pravo da isključi ili teritorijalno ili u smislu nadležnosti. S druge strane ovim konvencijama definitivno povećavamo pravne standardne Bosne i Hercegovine i međunarodne pravne standarde kada je u pitanju ponašanje Bosne i Hercegovine, ali i otvaramo prostor Bosni i Hercegovini da ojača svoju pravosudnu poziciju, mogućnostima ekstradicije, mogućnostima pomoći u krivičnim slučajevima itd. koja značajno poboljšavaju poziciju dakle pravosudnog sistema, poboljšavaju pravni sistem Bosni i Hercegovini i osiguravaju progon na jednoj strani progon počinilaca krivičnih djela, na drugoj strani

visoke evropske standarde za procedure kojima se utvrđuju činjenice, odnosno utvrđuje eventualna krivična odgovornost.

U tom smislu predlažem da dadnete saglasnost za ovu konvenciju i dadnete saglasnost za zaključak, o čemu mislim molim da se posebno izjasnite, da bismo na taj način obavezali Vijeće ministara da kvalitetnije sarađuje sa našom komisijom. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Evo čuli ste predsjednika komisije. Ja moram sada ovdje reći kolegama zastupnicima da smo mi imali jednu, jedan pismeno obavještenje komisije i u tom smislu djelovali smo kao Kolegij i uputuli pismo i Vijeću ministara i predsjedniku države i tražili od njih da evo u ovom smislu ovog pisma budu prisutni i na komisijama i na Parlamentu kako bi mogli poslanici, kako bi omogućili poslanicima što kvalitetnije odlučivanje o ovim problemima.

Evo da, ja ako nema niko. Ima gospodin Zrno. Ja prepuštam poziciju. Hvala lijepo.

BRANKO ZRNO

Gospodine predsjedniče, dame i gospodo kolege zastupnici samo jedno pitanje. Da li se ova konvencija uistinu zove Evropska konvencija o međusobnom pružanju pravne pomoći o kaznenim stvarima?

_____ (?)

BRANKO ZRNO

Da, mislim na kraju stvari, određene procese, postupke, čak i odnose pretvorili smo u stvari. Toliko je neanalogno.

VELIMIR JUKIĆ

Izvolite gospodine Čengiću.

HASAN ČENGIĆ

Ja nisam pravnik, pretpostavljam da bi gospodin Ilija bolje to objasnio. Međutim suština konvencija dakle nisu sama suđenja, ili ekstradicija, ili problem krivični, ili krivični postupak. Suština ove konvencije je u tome da uslučaju potrebe da u nekom sudskom procesu, ako se zna da na teritoriji druge države postoji svjedok ili vještak koji bi mogao biti od koristi, ili postoji nekakva dokumentacija, postoje dakle materijalni dokazi koji bi mogli biti od koristi za određeni sudski proces, da se zatraži saradnja sa tim svjedokom vještakom, ili sa nadležnim državnim organom druge zemlje da se dođe u posjed tih materijalnih dokaza koji bi bili u procesu.

Iz tog razloga ja mislim da naše pravo upotrebljava pojam stvari. Dakle, to nije pitanje krivičnog problema osobe ili grupe ljudi, nije ekstradicija pojedinca ili grupe ljudi, nego je pitanje onih dodatnih elemenata koji čine jedan sudski proces.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem. Evo ako nema više prijavljenih za raspravu, ja predlažem da se izjasnimo i da dademo suglasnost i time ratificiramo Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći u kaznenim stvarima ili neko reče predmetima, ali to neka lektori ona reknu. Ipak stvarima. Dobro.

Možemo glasovati.

Zahvaljujem i konstatiram da smo jednoglasno donjeli odluku i dali suglasnost za ratifikaciju Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u kaznenim stvarima.

Prelazimo na 16. točku dnevnog reda

Ad.16. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o prenošenju postupka u kaznenim stvarima

Imamo ponovo nadležnu komisiju. Gospodine Čengiće izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, prije svega ja mislim da nije naodmet da još jednom ponovim da je zapravo sve ove četiri konvencije su konvencije Vijeća Evrope i već je 30 i nekoliko zemalja prihvatilo, a što se tiče ove konvencije ona se tiče krivičnog gonjenja prema svakom, svom krivičnom zakonu za krivična djela koja se smatraju krivičnim djelima na teritoriji zemlje gdje se treba godiniti. Znači ako kod nas postoji neka, zakon po kome neko krivično djelo krivično djelo, u drugoj zemlji gdje želimo da se taj slučaj procesuirati mora u zakonu biti to krivično djelo također smatrano krivičnim djelom. Onda se ispunjava uvijek da se čitava ova konvencija primjenjuje.

I zanimljivo je da se i ova konvencija i druge konvencije primjenjuju uglavnom na sva djela osim na djela koja se smatraju djelima neposredno vojne discipline. Dakle ako bi neko kršio red, nije otišao u vojsku, pobjegao iz vojske itd. ili djelima koja se smatraju političkim djelima, djelima koja su politički motivirana. U slučajevima takvih djela druga zemlja, bez obzira što ima ratificiranu ovu konvenciju nema obavezu da sarađuje.

Međutim, kada su pitanju djela iz ženevske konvencije, onda bez obzira kako je koja zemlja pojedinačno regulirala, one potpadaju pod dakle jurisdikciju ove konvencije. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću. Rasprava je otvorena. Ima li neko potrebu javiti se za raspravu. Nema. Zaključujem raspravu.

Izjašnjavamo se o odluci da damo suglasnost za ratificiranje ove konvencije. Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno donjeli odluku i dali suglasnost za ratificiranje Evropske konvencije o prenošenju postupka o kaznenim stvarima.

Prelazimo na 17. točku dnevnog reda, ona glasi

Ad.17. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o obeštećenju žrtava kaznenih djela nasilja

Ponovo nadležna komisija. Ima li potrebe?

HASAN ČENGIĆ

Vrlo kratko. Ova konvencija govori o tome da u slučaju teže tjelesne povrede ili narušavanja zdravlja ili povrede koja je izazvala smrt zemlja na čijoj teritoriji se dogodilo ovo bez obzira da li je krivično djelo procesuirano i dovedeno do kraja u sudskom postupku je obavezna izvršiti naknadu, dakle zbog gubitka zarade, zbog po osnovu troškova ukopa, ili gubitka izdržavanja.

Ovdje je naglašeno da svaka zemlja ima pravo odrediti teritoriju, dakle teritoriju na suverenom teritoriju države na koji će se ovo primjenjivati. Drugim riječima može kazati da neki dio teritorije Bosne i Hercegovine neće ovo primjenjivati, ali to država mora naznačiti koji je.

I drugo, ima pravo da naznači najmanje dvije druge rezerve u smislu da se ne primjenjuje na ta djela pod tim uvjetima itd. Nažalost kako nismo imali predstavnika predlagача mi vam ne možemo kazati da li je naša zemlja pripremila izjavu u smislu ovih rezervi. Pretpostavljamo da nije, jer se vidi da ako imate vi rezerve, odmah će vam i drugi staviti kontrarezerve zapravo manjeg prava u saradnji. U svakom slučaju ovo je jedna vrlo zanimljiva rezolucija koja u suštini štiti onoga kojje žrtva nasilja, bez obzira da li je građanin teritorije zemlje na kojoj se to dogodilo, građanin teritorije bilo koje zemlje koja je u ovoj konvenciji ili da li je uopće boravio na teritoriji zemlje koja je u konvenciji, čak i ako nije građanin jedne od tih, odnosno državljanin jedne od tih zemalja.

Mislimo da je ova konvencija jedna od četiri koje zaista čine cjelinu i popravljaju, naime dižu standarde pravnih rješenja u Bosni i Hercegovini i međunarodne saradnje i predlažemo da se dadne saglasnost.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću. Ako nema prijavljenih za raspravu, nema, ja pozivam na izjašnjenje da damo suglasnost.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno donjeli odluku o davanju suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o obeštećenju žrtava kaznenih djela nasilja.

Evo nakon seta ovih točaka dakle međunarodnih konvencija, predlažem da donesemo jedan zaključak kojeg smo dobili svi na klupe, evo ovo je proisteklo iz potrebe i činjenice zapravo kao potreba i činjenice da na našim sjednicama često puta nemamo predstavnika predlagača.

Mislim da je ovo najmanje što možemo učiniti i trebamo učiniti i još jedanputa i na ovaj način upozoriti odgovorne da budu odgovorniji spram te svoje obaveze dakle da budu na sjednicama komisija i po potrebi daju pojašnjenja i odgovore na postavljena pitanja. Inače ćemo biti u prilici, odnosno bit ćemo blokirani u našem radu i mislim da često puta pitanje je dali zapravo radimo ispravno ako prekršimo svoj stav da razmatramo neki materijal bez predstavnika predlagača, ili da na ime neke pragmatičnosti dakle ipak pristanemo odlučivati i bez nazočnosti predstavnika predlagača.

Ja osobno smatram da je potrebno dodatno se založiti i osigurati nazočnost predstavnika predlagača i onda će biti svakako i razgovori i rasprave, pa onda i prijedlozi i siguran sam bolji i kvalitetniji.

Ima li neko potrebe o ovom zaključku? Ako nema ja pozivam vas da se izjasnimo o ovom zaključku.

Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili ovaj zaključak.

Prelazimo na 18. točku dnevnog reda, ona glasi

Ad.18. Specijalno izvješće Ombudmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine u vezi žalbi stranaka koje se odnose na rad Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, suradnju Vijeća ministara Bosne i Hercegovine sa Ombudmenima za ljudska prava Bosne i Hercegovine

Imali smo jedno razmišljanje, pa evo i stav u trenutku stavljanja ove točke dnevnog reda na današnji dnevni, današnju sjednicu i zaključili smo otprilike sljedeće - da ukoliko ne bude relevantnog predstavnika Vijeća ministara, da ćemo ovu točku dnevnog reda skinuti sa današnje sjednice i sačekati da se ispune uvjeti dakle da imamo relevantnog predstavnika Vijeća ministara.

Imamo evo i poruku da je na današnjoj sjednici Vijeća ministara razmatrano ovo izvješće, dakle i to je dodatni argument da učinimo kako sam predložio. Mislim da trebamo tako i postupiti.

Evo ja dajem na izjašnjenje ovaj prijedlog, dakle da danas sa dnevnog reda skinemo ovu točku iako smo je stavili u dnevni red, ali rekao sam evo razloge zašto bi je trebali skinuti.

Izjasnimo se, pozivam vas o tome da je skinemo sa dnevnog reda. Možete glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno odlučili da točku 18. Specijalno izvješće Ombusmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine skinemo sa današnje sjednice.

Gospodine Pamuk izvolite.

MUSTAFA PAMUK

Hvala, evo drage kolege ja, mi smo svojevremeno imali jedan zaključak da ćemo sve materijale, odnosno sve tačke dnevnog reda koji budu na Parlamentu skidati i skidati sa dnevnog reda ukoliko ne budu prisutni izvjestioci, odnosno kompetentni ljudi iz Vijeća ministara prije rasprave. I onda smo, nešto se desilo pa smo odustali od toga i ja vas molim da ponovo donesemo jednu takvu odluku i da kažemo i da objavimo to Vijeću ministara da pošaljemo u pismenoj formi da ćemo skidati s dnevnog reda sve tačke za koje ne budemo imali izvještače iz kompetente izvještače iz Vijeća ministara, jer time ojačavamo i našu poziciju, naše odluke će biti kvalitetne i odluke će biti kvalitetnije ako imamo tu predlagачe. Nećemo donositi nejasne odluke, nećemo odgonetati šta se to misli, šta se to piše i ja eto molim, stavljam na ja ovaj prijedlog, molim da se stavi na glasanje da tako se ubuduće se ponašamo.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

...ne radi, nakon što, prije nego što smo se izjašnjavali o ovoj da skinemo Specijalno izvješće s dnevnoga reda, a prije našeg izjašnjavanja o zaključku kojeg je predložio gospodin Čengić.

Dakle jedan kompatibilan zaključak tom zaključku jer izvire iz njegovih promišljanja da nam ovdje vrlo često trebaju objašnjenja i na nadležnim komisijama i na Domu u odnosu na nazočnost dakle ovlaštenih predlagatelja određenih dokumenata. Ali ima jedna druga stvar, mi smo vrlo često u situaciji da pročitamo i u obrazloženjima naših dakle akata koji dolaze iz Vijeća ministara da se u obrazloženjima pozivamo na povelje, na deklaracije, na preporuke, na direktive itd. I danas smo mi usvojili neke zakone u kojima vrvi od prijedloga određenih međunarodnih akata na koje se pozivaju, dakle pozivaju predlagatelji i elaboriraju svi ovi suštinski, cijelu suštinu zakona na, oslanjajući

se na odredbe i međunarodnih pravnih normi koji su sastavni dio naših dakle pravnih normi domaćih, jer smo ih kao takve prihvatili u ovoj ili onoj formi, a mi ih nikada nismo vidjeli, nikada ih dostavili nismo.

Ja bih predložio jedan zaključak kojim bi obvezao Vijeće ministara da uz prijedloge akata koje dostavljaju u parlamentarnoj proceduri, a u obrazloženju tih akata se poziva na odredbe određenih međunarodnih pravnih akata da Parlamentu, dakle Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine obvezno dostavljaju i prijevode akata na koje se poziva.

Mi smo danas, dakle ovo je prijedlog zaključka. Dakle mi smo danas usvojili Zakon o poštama, spominju se tamo dvije direktive, jedan iz '97. pa druga direktiva iz 2002. kojom se mijenjaju određene odredbe te direktive iz '97. MOžda je netko uočio, ja nisam htio podržati taj zakon, nisam htio zbog toga jer upravo te direktive koje nam nisu dostavili su suprotne određene odredbe u tom zakonu kojeg smo danas donjeli su tim direktivama na koje se oni pozivaju. Pa da nam ne bi podvaljivali takve stvari ubuduće, molim vas lijepo da u dobroj nakani shvatite prijedlog ovog mog zaključka da ovakav zaključak danas donesemo i uputimo Vijeću ministara. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Filipoviću. Ne radi se o tome nego malo konsultiram naš poslovnik konsultiram, dakle članak 47. koji regulira ovo pitanje. Ne znam da li baš detaljno kao što gospodine Filipović predlaže, a osim toga o ovoj temi govori i jedinstvena pravila za izradu zakonskih pravnih zakonskih propisa koje smo usvojili prije, na zadnjoj našoj sjednici je to bilo.

Da ovoj temi malo, evo ja rekнем svoje razmišljanje. Slažem se u potpunosti sa gospodinom, međutim, možda da ublažim ovaj dio pa da kažemo da su na zahtjev zastupnika obvezni osigurati sve te međunarodne dokumente prevedene na domaći jezik ili da ih obvezemo da dostavljaju sve te. Bojim se da nekad će biti puno toga, pa da na zahtjev zastupnika su obvezni osigurati sve te materijale prevedene na domaći jezik, odnosno domaće jezike. Je li bi bilo moguće?

ILIJA FILIPOVIĆ

Ispričavam se, za određene akte koji su u parlamentarnoj proceduri, također ima pozivanja u jednom od tih zakona na osam međunarodnih pravnih akata. Zatražio sam to od resornog ministarstva. Tamo pravna služba u tom ministarstvu je uspjela to, ja sam to dobio danas. Oni uvijek to imaju, prijevod postoji ili ga skinu ... od Hrvata ili ima direkcija za prijevod, ali nemaju oni će to dostavljati nama. Ja bih volio, doista bih volio, svaki akt na koji se poziva u obrazloženju bilo koji predlagatelj, pa kao što je Vijeće ministara najčešći predlagatelj, da se to dostavi uz materijal. Meni kao predsjedatelju Ustavno-pravne komisije to izuzetno potrebno, korisno radi pripreme i kvalitetnog vođenja sjednice Ustavno-pravne komisije i validnog odlučivanja da nam ne padaju

odluke ovdje na Domu. Nisu nikad do sada pale, pa bih volio da završim mandat i da ne padne odluka naše komisije.

VELIMIR JUKIĆ

Dobro. Imamo prijedlog dva zaključka. Prvi je od gospodina Pamuka. Ja ću ga ponoviti. Poznat vam je taj zaključak. Već smo jedne prilike donosili, ali sada bi ga trebalo osnažiti ponovo donijeti zaključak, da se osigura obvezna nazočnost ... predstavnika predlagača na sjednicama komisije i na sjednicama Doma. To je Poslovníkom regulirano. Slažem se ja, međutim, ne drže se predstavnici predlagača tih svojih obveza koje smo mi regulirali našim aktom.

MUSTAFA PAMUK

... Poslovníku, da skinemo s dnevnog reda materijale koje nemamo relevantne predstavnike na komisiji i na Domu.

VELIMIR JUKIĆ

Evo i ovo je pitanje regulirano člankom 139. izričito piše da su obvezni sudjelovati, tako da mislim da mi možemo ovo riješiti na način da mi principijelno provodimo svoj stav da ne razmatramo te materijale bez prisustva, piše u članku da se može skinuti s dnevnog reda, dakle, to je naše pravo. Gospodine Pamuk, možemo li ići u to, da mi jednostavno primjenjujemo svoj poslovnik, u njemu to sve piše.

Prijedlog gospodina Filipovića, dakle, da nam se dostavljaju ovi svi, prijevod svih međunarodnih sporazuma i akata, na koje se poziva ponekad predlagač zakona, što je vrlo bitno. Predlažem da se o ovom izjasnimo.

Izvolite glasovati.

Konstatiram da smo jednoglasno usvojili predloženi zaključak. Prelazimo na 19. točku dnevnog reda.

Ad.19. a) Informacija o svim aktualnim i budućim misijama pripadnika oružanih snaga BiH, sa izvješćem Zajedničkog povjerenstva za obrambenu i sigurnosnu politiku

Dakle, informacije primamo k znanju. Ako ima neki komentar ili dopuna ili inicijativa. Nadležna komisija nema potrebe. Izvolite gospodine Pajiću.

ĐOKO PAJIĆ

Gospodo predsjedavajući, kolege delegati, poštovani gosti,

Pa, evo nešto slično se dešava kao sa prethodnom informacijom. Ko je predlagač? Ovdje piše Ministarstvo odbrane Bosne i Hercegovine je sačinilo ovu informaciju, protokolisana 10.11.2004. godine i, sad informacija kao informacija. Mi jasno primamo

je k znanju, ali možemo malo i da je prokomentrišemo u svakom slučaju kada dolazi pred nas. Dakle, 10.11.2004. godine, evo mi o ovoj informaciji raspravljamo krajem februara. Ovaj dom je informaciju primio 26.1. o.g. 2005. godine. I, sad ima tu, informacija kao informacija. Ja bih postavio određena pitanja, ne znam da li može koja me zanimaju kao delegata, koji prima ovu informaciju. Ne znam gospodin Šiljegović možda može dati odgovor ili vi kao predsjedavajući, ali opet možda bi najkompetentniji bi bio neko iz Ministarstva odbrane koji je pisao ovu informaciju, ali, nažalost nema predstavnika Ministarstva odbrane. Pa, evo, ja ću ukratko da postavim nekoliko pitanja, a reći ću zašto postavljam ta pitanja.

Na strani 1. izvještaja stoji tačka 1. stav 2., pa crtica druga, Demokratska Republika Kongo UN misija itd. spremna je smjena od pet vojnih posmatrača za sledeći ciklus u novembru 2004. godine, pa me interesuje da li je ta smjena realizovana ili ne.

Druga stvar, na starani 5. stoji tačka 4.5. aktivnosti Ministarstva odbrane, pa stav 2. u tome. Kada govorimo o obuci jedinica, predviđeno je da tim za obuku SAD bude na raspolaganju jedinici, ona jedinica koja se upućuje, koja treba da bude upućena u Irak radi uništavanja neeksplozivnih ubojnih sredstava i tu stoji da bi ta jedinica trebala da se provede obuka do, mogla bi početi u novembru 2004. godine, da se počne u novembru i da se završi u roku od tri meseca. Pa, isto tako me zanima, recimo, da li je ta obuka počela u ovom roku kako je ovdje napisano ili ne?

Imam još jedno pitanje, recimo, što me zanima, a reći ću opet zašto me zanima. Mi smo danas usvojili Zakon o učestvovanju pripadnika oružanih snaga Bosne i Hercegovine, policijskih službenika itd. da ga ne citiram u cjelosti i u članu 3.b. tog zakona stoji, mislim da ste ga pročitali, ali nije na odmet da ga ponovim. Parlamentarna skupština BiH, dužna je razmatrati odluke Predsjedništva BiH, o učešću pripadnika oružanih snaga BiH, policijskih službenika, državnih službenika itd. u operacijama podrške miru u roku od 60 dana od dana donošenja odluke. Jasno je da odluku donosi Predsjedništvo i ona kompletna procedura koja ide. Eh, sad me opet zanima, pošto ova jedinica, koja je predviđena za upućivanje u Irak, za uništavanje neeksplozivnih ubojnih sredstava, još uvijek su pripreme u toku. Ne znamo da li je ova obuka izvršena, ne znamo mnoge stvari, pa me zanima da li će, pošto smo danas usvojili ovaj zakon, da li će sad Parlamentarna skupština, naravno i ovaj dom, u skladu sa članom 3. b. ovog zakona, razmatrati odluku Predsjedništva o slanju ove jedinice u mirovnu misiju u Irak? A, zašto to postavljam pitanje? Pa, evo ja imam svoj stav po tom pitanju, svoje mišljenje.

Vi znate da je već nekoliko meseci se vode polemike u javnosti itd. oko opravdanosti ili ne opravdanosti učešća ove jedinice u Iraku, naravno, ja sam glasao za Zakon i potrebno je da dio oružanih snaga BiH učestvuje u mirovnim misijama, jer i nama su dolazili ljudi u BiH, koji su nam pomagali za uspostavu mira itd. ali imam svoj stav po tom pitanju. Ovo do sada, u ovom izvještaju naši pripadnici koji su učestvovali su učestvovali u morovnim misijama UN. A, ovo što se predviđa slanje ove jedinice u Irakk, nije pod pokroviteljstvom UN, nego se ta jedinica stavlja pod komandu koalicijskih snaga, koje su izvršile vojnu intervenciju na Irak. Znači, iz ovog, meni se čini, da to nije pod pokroviteljstvom UN. I, ja sam protiv slanja pripadnika oružanih snaga Bosne i

Hercegovine van misija, mimo misija UN, bez obzira što postoji opravdanost da dio jedinica BiH učestvuje u mirovnim misijama, posebno me to opredijelilo zatim što je ta jedinica namijenjena za uništavanje neeksplozivnih ubojnih sredstava, a mi znamo da je prilikom vojne intervencije na Irak, pretpostavljam ne znam, ali pretpostavljam da su korištene i bojeve glave, najvjerovatnije punjene osiromašenim uranijem, kao što se to dešavalo i sa intervencijom na SRJ itd. i naši ljudi se izlažu mnogim rizicima. Ja pretpostavljam. Ne tvrdim da SAD i koalicione snage SAD i Velike Britanije da imaju snage i sredstava da je to njihova obaveza da uništavaju ta neeksplozivna ubojna sredstva, koja su upotrebljavali prilikom intervencije na Irak, a ne da izlažemo naše ljude nekim rizicima. Više sam opredjeljen da u te mirovne misije idu sanitetske jedinice, koje bi pružale pomoć u zbrinjavanju povrijeđenih, oboljelih, ranjenih i nekakve inženjerijske jedinice, koje bi obnavljale puteve, mostove, porušene objekte itd. Znači, zašto sam postavio to pitanje, zato što imam svoj stav i svoje mišljenje po tom. Da li će ova skupština razmatrati odluku Predsjedništva o učešću pripadnika oružanih snaga, ove misije koja je predviđena za slanje u Irak. Eto, to su neka moja zapažanja, moja pitanja.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Pajiću. Svakako ovo je vrlo intresantna tema i trenutno je aktualna i mislim da bi bilo dobro da imamo ovdje predstavnika predlagača. Međutim, danas tijekom sjednice ovdje je bio predstavnik predlagača u osobi gospođe zamjenice ministra, međutim, ne znam iz kojih razloga oduljilo se, pa su valjda napustili, ali to ih ne opravdava sve jedno, ali, ipak, moram reći ako su bili bili su, međutim sada kad je točka došla na red, nema ih.

Ja ne znam, sad je dilema da li da standardno kažemo da smo ovo primili k znanju ili bi bilo korisno, ili korisnije da, ipak, imamo ovdje predstavnika predlagača, pa da možemo postaviti određena pitanja. Mislim da je ovo aktualna tema, dakle, tema koja je vrlo interesantna i bilo bi dobro da se zastupnici mogu dodatno informirati o ovim nekim vrlo važnim pitanjima. Koji je da čujemo vaš prijedlog pa da onda privodimo ovu točku dnevnog reda?

Dakle, gospodin Čengić hoće govoriti.

HASAN ČENGIĆ

Samo kratko. Mi se ponovo susrećemo izgleda sa praksom koja je ovdje uobičajena. Zaista ne znam šta mi treba da uradimo da bismo došli u situaciju da Vijeće ministara počne sa nama surađivati. Da dadnemo vlast opoziciji. Da je imalo jača dali bi joj, ali je slaba i opozicija. Dakle, dajte da nađemo puta i načina da uozbiljimo Vijeće ministara da ovdje prati svoje tačke. Evo, danas ponovo imamo situaciju na komisiji nije bilo predstavnika predlagača, sada u vezi sa ombudmenima nema onog koji je trebao obrazložiti što piše u tom materijalu. Evo, sada tako ozbiljno pitanje, kao što je ovaj izvještaj, nemamo opet predstavnika predlagača. Naravno, mi možemo proforme reći prihvatamo k znanju. Međutim, je li to stvarno funkcija ovog doma? Je li to funkcija Parlamentarne skupštine i s druge strane je li stvarno oni koji rade na ovim pitanjima su

toliko neovisni od Parlamentarne skupštine da to oni stvarno mogu vez komunikacije sa Parlamentarnom skupštinom pripremati, slati te izvještaje naprosto da ih mi čitamo, a oni rade svoja posla. Ja mislim da bi bilo dobro, barem radi da kažem dosljednosti sami sebi da zatražimo da budu prisutni da ovo, eto pročitali smo, ali da ostavimo na narednu sjednicu i da, ja mislim da je stvarno vrijeme da počne svak pratiti ono što radi, odnosno ovdje u Domu obrazlagati i braniti stavove izvještaja i informacija itd.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodinu Čengiću. Gospodin Limov, izvolite.

TOMISLAV LIMOV

Ja ću se, naravno, neću komentirati ovo oko opozicije, nego, zaista mislim da je red da budemo principijelni, ako smo maločas rekli da postupimo tako, dakle, da se ovo skine, da se pozovu ljudi, da se upozore da nisu bili i da smo zato skinuli i onda ćemo lijepo primiti k znanju u njihovoj nazočnosti na nekoj od narednih sjednica. Nije šećer upao u vodu, kolega je rekao već da ovo je od 11. mjeseca, ali, zaista ima potrebe da im se postave određena pitanja, odnos parlamentaraca, a u svezi sa implementacijom dosadašnjih misija. Ima tamo nekih pitanja, koja nema ovdje u izvješću, ali i u našoj javnosti je poznato da su mandati nekih sudionika u misijama dovedeni u pitanje, pa eto barem da nam o tome odgovore kad bude to na dnevnom redu.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodin Šiljegović, pa gospodin Pajić. Gospodine Pajiću, izvolite.

ĐOKO PAJIĆ

Pa, ... odgovor na postavljeno pitanje, isto tako predlažem da se ova informacija skine s dnevnog reda, da se stavi na dnevni red tad kada neko od predlagača ove informacije bude prisutan.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

U zajedničkoj komisiji oba doma, iz te zajedničke komisije danas ovdje sjedi pet ljudi. Na toj zajedničkoj komisiji, zajedničkoj parlamentarnoj komisiji, danas nedostaje gospodin Genjac, bili su tri predstavnika Ministarstva odbrane i ja samo molim da se razlikuje izvještaj ombudsmena i informacije ove komisije. Nemojte da pravimo cirkus. Gospođa Marina je danas bila ovdje. To što mi, ljudi imaju obaveza, što mi po 10 – 15 sati, šest članova ovog doma sjedi na toj zajedničkoj komisiji. Mi smo njih iskasapili po pitanju ove informacije. Ima tu i povjerljivih stvari. Ja, mi smo u suštini, ova komisija je kao jedan protočni bojler. Ovo je danas samo, ako vi nemate povjerenja u nas šest koji sjedimo tamo, evo gospodin Brka, gospodin Spajić, gospodin Zrno, ja i gospodin Radovanović i mi sad hoćemo da ovo dovedemo u istu ravan kao izvještaj ombudsmena za ljudska prava. Molim vas, to nije isto. Ovo je informativnog karaktera. Ja vas zamoljavam da imamo povjerenje u skupštinska tijela, a to je zajednička komisija oba doma, u kojoj sjedi naših šest ljudi, na kojoj su bili predstavnici resornog ministarstva

jednog i drugog, koji su nama podnijeli informaciju, a ja nisam u prilici da sad mom prijatelju Đoki dajem informaciju i odgovaram na pitanja, to je mjesto tamo. On je možda mogao kroz delegatska pitanja da uputi resornom ministarstvu i siguran sam da bi dobili odgovor. Ja vas molim da prihvatimo ove dvije, to su informacije samo. Evo utičem i na ove ljude koji su bili pristalice da vratimo to. Pa nemojte, mi njih stvarno dovodimo u situaciju da sjede po četiri – pet sati na Komisiji za odbranu i sigurnost i kad nam daju potrebne informacije, mi sad hoćemo da oni presjede cijeli dan ovdje i da mi njima na kraju poslije deset sati uputimo. A, znači nemate povjerenja u šest ljudi vaših kolega koji tamo sjede. Hvala lijepo.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem. Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

... predsjedatelja ove zajedničke komisije i da nije ovih svih naših zahtjeva, opetovanih zaključaka, svih nezadovoljstava zbog ne nazočnosti ovlaštenih predlagatelja, ja bih to i razumio. Nije u pitanju nevjerica pema članovima Zajedničke komisije, niti vama kao privremenom predsjedatelju te komisije. Spomenuli ste i stavili u istu ravan izvješće, specijalno izvješće, ono se piše u specijalnih okolnostima ombudsmana i ovu informaciju. Ja bih tome dao jednaku težinu u odnosu na razloge, zbog čega smo skinuli s dnevnog reda specijalno izvješće. Nema ovdje nazočnih koji mogu dati odgovore zastupniku u ovom domu na određena pitanja. Poštujemo svakog pojedinca u ovom domu i Dom kao tijelo u odnosu na ulogu koju obnašamo svi mi ovdje. Pravo postaviti pitanje ima svako od nas, ali isto tako i pravo omogućiti svakome od nas da dobije odgovor na to pitanje od relevantne osobe iz izvršne vlasti ove zemlje. Zbog toga bih podupro promišljanja da se jednako odnosimo prema svim materijalima koje razmatramo i gdje bi trebali biti nazočni ovlašteni ili predlagatelji ili oni iz izvršne vlasti, koji bi trebali odgovoriti na određena pitanja parlamentaraca u ovom času. Hvala vam lijepo.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem. Gospodin Brka.

OSMAN BRKA

Ovo što je rekao gospodin Boško. Ja samo jednu stvar da pocrtam. Ja radim u tri komisije parlamentarne, u Administrativnoj, za vanjske poslove i u ovoj komisiji i odgovorno tvrdim, najodgovorniji ljudi iz ministarstva su ljudi iz Ministarstva odbrane. Njih uvijek na našu komisiju od ministra Radovanovića pa dalje dođe ih po četiri-pet često. Oni su tu odgovorni i danas je bila zamjenica ministra ovdje, činjenica da je ona bila i činjenica da je ona trebala da bude, bez obzira Boško koliko mi sjedimo. Ja se sa tim slažem sa gospodinom Filipovićem, da je ona morala čekati ili neko njen. Međutim, ja ih ne mog dovoditi u isti ravan zato što, zaista, smatram da su oni odgovorni kad je rad Komisije u pitanju, zaista odgovorni i možda zbog toga mogu podržati i Boškovo, ali i ovo Filipovićemo i ako nema ko danas da odgovori gospodinu na pitanje ili bilo kome od nas, onda, zaista je to upitno. Hvala.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem. Gospodin Limov.

TOMISLAV LIMOV

Želim se obratiti kolegi Šiljegoviću. On je, također, član Ustavno-pravne komisije koja je razmatrala ovaj materijal koji smo skinuli. Dakle, ne radi se uopće o članovima Komisije. Mi smo skinuli jer nema ombudsmana, ne mogu odgovoriti ljudi.

Prema tome, principijelo treba imati isti tretman i ja podržavam sve ono što je rekao kolega Filipović.

BRANKO ZRNO

Sve su rekli što sam ja mislio reći davno.

VELIMIR JUKIĆ

Dobro, samo predložite kako ćemo ovo riješiti.

ĐOKO PAJIĆ

... kolegi Šiljegoviću. Ne znam kako je shvatio da ja nemam povjerenje u članove Ustavno-pravne komisije. Ja zasita imam povjerenje u svoje kolege koji tamo rade i znam da rade vrednosno i znam da rade dobro iz svega ovoga što sam do sada primijetio u toku ovih pet mjeseci koliko sam u ovom domu. Zaista ova komisija radi i dobro i odgovorno i mnogo radi.

Prema tome, nije u pitanju nepovjerenje prema članovima Ustavno-pravne komisije, nego princip o kome smo i na nekoj od prethodnih sjednica raspravljali i po prethodnoj tački dnevnog reda. Prema tome, principijelno je to, a ne radi se o nepovjerenju prema članovima Ustavno-pravne komisije.

VELIMIR JUKIĆ

Dobro. Zahvaljujem se. Kako je bilo dva prijedloga, ja ću dati oba na izjašnjenje. Dakle, prvi prijedlog je, uvijek ima prednost, a to je da primimo ovu informaciju k znanju, a drugi će biti da ovo odgodimo.

Dakle, ja dajem najprije na izjašnjenje prijedlog odluke da primimo k znanju ovu informaciju. Dajem na glasovanje.

Možete glasati.

Konstatiram da ovaj prijedlog nije prošao. Dakle, ne treba o drugom glasati, jer je on bio suprotan, znači, ovo skidamo i stavit ćemo na dnevni red, odnosno upozoriti predstavnika predlagača da se pojavi na sjednici.

S ovim je iscrpljen današnji dnevni red. Ja zahvaljujem svima na sudjelovanju i konstruktivnom radu. Hvala svima. Za novu sjednicu dogovorit ćemo se.

MUSTAFA PAMUK

I jedno nezvanično pitanje. Da pitamo gospodina Jukića, kad će biti gotov poslovnik o radu Parlamenta?

VELIMIR JUKIĆ

Gospodin Zrno želi.

BRANKO ZRNO

... u mojoj županiji za mjesec dana u zgradi skupštine nema papira koliko danas ima pred ovim zastupnicima i veli grehota i sramota, ako ovaj papir završi na ovom otpadu, praktično znači na deponiji.

ALJOŠA ČAMPARA

... predlagali da vam se toliko ... vi tri puta dobijate materijale.

BRANKO ZRNO

Nema veze, ali ja govorim o drugom, o korisnosti ovog materijala.

VELIMIR JUKIĆ

Oko poslovnika samo jedna informacija. Poslovnik je, kako ja imam informacije, na lektorskoj doradi već dva i po mjeseca. Ja sam tu nemoćan.

Sjednica je završena u 18,20 sati.